

Torsdag 16 februari 2006

ANTAGNA TEXTER**P6_TA(2006)0061****Tjänster på den inre marknaden ***I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tjänster på den inre marknaden (KOM(2004)0002 – C5-0069/2004 – 2004/0001(COD))**

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2004)0002) ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 251.2 och 47.2, artiklarna 55 och 71 och artikel 80.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C5-0069/2004),
- med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från budgetkontrollutskottet, utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för kultur och utbildning, utskottet för rättsliga frågor, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och utskottet för framställningar (A6-0409/2005).

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.**P6_TC1-COD(2004)0001****Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 februari 2006 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/.../EG om tjänster på den inre marknaden**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR UTFÄRDAT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 första och tredje meningen, artikel 55, artikel 71 och artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,⁽¹⁾ EUT C 221, 8.9.2005, s. 113.

Torsdag 16 februari 2006

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾,

och av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har som mål att skapa allt starkare band mellan de europeiska staterna och folken och att säkerställa ekonomiska och sociala framsteg. I enlighet med artikel 14.2 i fördraget innebär den inre marknaden ett område utan inre gränser där den fria rörligheten för tjänster och etableringsfriheten garanteras. Avskaffandet av hindren för utvecklingen av tjänsteverksamhet mellan medlemsstaterna är ett viktigt medel för att stärka integrationen mellan de europeiska folken och främja en balanserad och hållbar ekonomisk och social utveckling. **När sådana hinder avskaffas är det viktigt att se till att utvecklingen av tjänsteverksamhet bidrar till uppfyllandet av uppgiften i artikel 2 i fördraget, nämligen att främja en harmonisk, väl avvägd och hållbar utveckling av näringslivet inom gemenskapen som helhet, en hög nivå i fråga om sysselsättning och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, en hållbar och icke-inflatorisk tillväxt, en hög grad av konkurrenskraft och ekonomisk konvergens, en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet, en höjning av levnadsstandarden och livskvaliteten samt ekonomisk och social sammanhållning och solidaritet mellan medlemsstaterna.**
- (2) **En konkurrenskraftig tjänstemarknad är av avgörande betydelse för att främja den ekonomiska tillväxten och skapa nya arbetstillfällen i EU. För närvarande finns det ett stort antal hinder på den inre marknaden som hindrar tjänsteleverantörer, i synnerhet små och medelstora företag, från att växa över de nationella gränserna och dra full nytta av den inre marknaden. Detta försvagar den globala konkurrenskraften hos EU:s tjänsteleverantörer. En fri marknad där medlemsstaterna är skyldiga att avskaffa sina hinder för den gränsöverskridande handeln med tjänster skulle, tillsammans med bättre insyn och högre informationskrav, innebära ett större utbud och bättre tjänster till lägre pris för konsumenterna.**
- (3) I kommissionens rapport om tillståndet på den inre marknaden för tjänster ⁽³⁾ uppräknas ett stort antal hinder som står i vägen för eller bromsar utvecklingen av tjänsteverksamhet mellan medlemsstaterna, särskilt sådan som utförs av små och medelstora företag som dominerar tjänstesektorn. I rapporten dras slutsatsen att ett årtionde efter det som borde ha varit slutförandet av den inre marknaden finns det stora skillnader mellan visionen om en integrerad ekonomi för Europeiska unionen och den verklighet som EU:s medborgare och tjänsteleverantörer lever i. De fastställda hindren berör många olika tjänsteverksamheter och alla etapper i en tjänsteleverantörs verksamhet och det finns många likheter mellan dem, särskilt det faktum att de ofta uppkommer på grund av besvärliga administrativa procedurer, den rättsosäkerhet som fortfarande omger gränsöverskridande verksamhet och bristen på ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna.
- (4) Eftersom tjänsteverksamhet är drivkraften bakom den ekonomiska tillväxten och bidrar till 70 % av BNP och sysselsättningen i de flesta medlemsstaterna, inverkar denna uppsplittring av den inre marknaden negativt på hela den europeiska ekonomin, särskilt de små och medelstora företagens konkurrenskraft **och arbetstagarnas rörlighet**, och hindrar konsumenterna från att få tillgång till ett större urval av tjänster till konkurrenskraftiga priser. **Det är viktigt att påpeka att tjänstesektorn är en nyckelsektor för sysselsättningen, särskilt för kvinnor, och att kvinnorna därför har mycket att vinna på de nya möjligheter som erbjuds genom att den inre marknaden för tjänster fullbordas.** Europaparlamentet och rådet har betonat att avskaffandet av rättsliga hinder för etableringen av en verklig inre marknad är ett av de viktigaste leden i genomförandet av det mål som fastställdes av Europeiska rådet i Lissabon **om att förbättra sysselsättningen och den sociala sammanhållningen och uppnå en hållbar ekonomisk tillväxt** för att göra Europeiska unionen till världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska ekonomi innan 2010, **en ekonomi baserad på kunskap och ökande sysselsättning**. Att avskaffa dessa hinder, **utan att göra avkall på den ambitiösa europeiska sociala modellen, är således en grundläggande förutsättning för att lösa svårigheterna med att genomföra Lissabonstrategin** och för att få fart på den europeiska ekonomin, i synnerhet när det gäller sysselsättningen och investeringarna. **Det är därför viktigt att åstadkomma en inre marknad för tjänster där det råder balans mellan en öppning av marknaderna, offentliga tjänster, sociala rättigheter och konsumenters rättigheter.**

⁽¹⁾ EUT C 43, 18.2.2005, s. 18.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 februari 2006.

⁽³⁾ KOM(2002)0441 slutlig.

Torsdag 16 februari 2006

- (5) *Särskilt efter de tio nya medlemsstaternas anslutning föreligger det uppenbara hinder för företagare som vill tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater.*
- (6) Därför bör hindren för etableringsfriheten i medlemsstaterna för tjänsteleverantörer och den fria rörligheten för tjänster mellan medlemsstaterna avskaffas **och tjänstemottagarna och tjänsteleverantörerna** garanteras den rättssäkerhet som de behöver för att verkligen kunna utöva dessa två grundläggande friheter i fördraget. Eftersom hindren för tjänsterna på den inre marknaden berör såväl de företag som önskar etablera sig i andra medlemsstater som dem som tillhandahåller en tjänst i en annan medlemsstat utan att etablera sig där, bör **tjänsteleverantörerna** ges möjlighet att utveckla sin tjänsteverksamhet på den inre marknaden antingen genom att etablera sig i en medlemsstat eller genom att använda sig av den fria rörligheten för tjänster. **Tjänsteleverantörerna** bör kunna välja mellan dessa två friheter, beroende på vilken utvecklingsstrategi de har i varje medlemsstat.
- (7) Det är inte möjligt att avskaffa dessa hinder endast genom en direkt tillämpning av artiklarna 43 och 49 i fördraget, eftersom det skulle vara både synnerligen besvärligt för medlemsstaternas och gemenskapens institutioner att genomföra fördragsbrottsförfaranden mot de berörda medlemsstaterna i varje enskilt fall, särskilt efter utvidgningarna, och eftersom många hinder endast kan avskaffas genom en förhandskoordinering av de nationella lagstiftningarna, inte minst för att etablera ett administrativt samarbete. Som Europaparlamentet och rådet har erkänt är det ett gemenskapsinstrument som skulle möjliggöra genomförandet av en verklig inre marknad för tjänster.
- (8) I detta direktiv fastställs en allmän rättslig ram, som kommer ett stort antal tjänsteverksamheter till godo, samtidigt som hänsyn tas till de särskilda dragen hos alla former av verksamheter eller yrken och dessas regleringssystem. Denna ram är baserad på ett dynamiskt och selektivt tillvägagångssätt, som består i att först avskaffa sådana hinder som snabbt kan tas bort och därefter för övriga hinder inleda en kompletterande utvärderings-, samråds- och harmoniseringsprocess rörande särskilda områden, vilket kommer att möjliggöra en gradvis och samordnad modernisering av de nationella systemen för reglering av tjänsteverksamhet, något som är absolut nödvändigt för genomförandet av en verklig inre marknad för tjänster innan 2010. En välavvägd kombination av åtgärder bör vidtas som rör en målinriktad harmonisering, administrativt samarbete, **friheten att tillhandahålla tjänster i enlighet med det här direktivet** och uppmuntran till utarbetande av uppföranderegler på vissa områden. Denna samordning av de nationella lagstiftningarna kommer att säkerställa en hög grad av rättslig integration på gemenskapsnivå och en hög skyddsnivå när det gäller mål av allmänintresse, särskilt konsumentskyddet **och skyddet av miljön, den allmänna säkerheten och folkhälsan samt efterlevnaden av arbetsrätten**, vilket är absolut nödvändigt för att skapa ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna.
- (9) Bestämmelserna i detta direktiv rörande etableringsfriheten **och den fria rörligheten för tjänster** bör endast tillämpas om den berörda verksamheten är öppen för konkurrens, så att **medlemsstaterna inte förpliktas vare sig att liberalisera tjänster av allmän ekonomiskt intresse eller att privatisera offentliga enheter som tillhandahåller sådana tjänster** eller att avskaffa existerande monopol **för andra verksamheter** eller vissa **distributionstjänster**.
- (10) **Detta direktiv påverkar inte verksamhet som medlemsstaterna bedriver i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen och vars syfte är att skydda eller främja den kulturella och språkliga mångfalden och mångfalden i medierna, inbegripet finansieringen av sådan verksamhet.**
- (11) **Det är lika viktigt att detta direktiv är helt förenligt med de gemenskapsinitiativ som antagits med stöd av artikel 137 i fördraget och vars syfte är att uppnå målen i artikel 136 i fördraget avseende främjande av sysselsättning och förbättrade levnads- och arbetsvillkor.**
- (12) **Med hänsyn till att fördraget innehåller särskilda rättsliga grunder när det gäller arbetsrätten och lagstiftning om social trygghet är det, för att se till att detta direktiv inte påverkar dessa ämnesområden, nödvändigt att utesluta arbetsrätten och lagstiftning om social trygghet från detta direktivs tillämpningsområde.**
- (13) **Detta direktiv påverkar inte krav i samband med tillgång till offentliga medel för vissa tjänsteleverantörer. Sådana krav omfattar särskilt de krav genom vilka villkoren för tjänsteleverantörers rätt till offentliga medel fastställs, bland annat särskilda avtalsvillkor, och inte minst olika kvalitetsnormer som måste iakttas som ett villkor för att erhålla offentliga medel, till exempel för samhällstjänster.**

Torsdag 16 februari 2006

- (14) *Detta direktiv, och särskilt bestämmelserna om tillståndssystem och det territoriella tillämpningsområdet för ett tillstånd, påverkar inte den regionala och lokala behörighetsfördelningen i de enskilda medlemsstaterna, inbegripet det regionala och lokala självstyret och användningen av officiella språk.*
- (15) *Den viktiga roll som yrkesförbund, yrkessammanslutningar och arbetsmarknadens parter spelar i samband med regleringen av tjänsteverksamheter och utarbetandet av regler för yrkesetik och uppförande i yrkessammanhang bör erkännas, under förutsättning att dessa inte utgör ett hinder för konkurrensen mellan näringsidkare.*
- (16) *Tjänster som avser social välfärd är statens ansvar – på nationell, regional och lokal nivå – på det sociala området. De är ett uttryck för principerna om social sammanhållning och solidaritet, vilket bland annat visas av det faktum att de är utformade för att hjälpa personer som är behövande på grund av otillräckliga familjeinkomster, ett totalt eller delvist beroende eller en risk för utslagning. Dessa tjänster är ofta överhuvudtaget inte vinstgivande och eventuella vinster behöver inte ha något att göra med ekonomiska överväganden.*
- (17) *Detta direktiv behandlar inte finansieringen av, eller stödsystemet för, sociala bostäder. Det påverkar inte heller de kriterier eller villkor som medlemsstaterna fastställt för att garantera att tjänster som avser sociala bostäder verkligen gynnar allmänhetens intresse och den sociala sammanhållningen.*
- (18) *Detta direktiv bör inte påverka barnomsorg och familjetjänster som syftar till att stödja familjer och ungdomar, samt utbildnings- och kulturtjänster, som är typiska tjänster vars mål är social välfärd.*
- (19) *Detta direktiv bör tolkas så att det är förenligt med utövandet av de grundläggande rättigheterna, som erkänns i medlemsstaterna och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och de grundläggande friheterna, som fastställs i artiklarna 43 och 49 i fördraget. De grundläggande rättigheterna omfattar bland annat rätten att vidta stridsåtgärder. Detta direktiv bör tolkas så att det fullt ut främjar genomförandet av de grundläggande rättigheterna och de grundläggande friheterna.*
- (20) *Detta direktiv ligger i linje med de andra gemenskapsinitiativen rörande tjänster, särskilt de som rör konkurrenskraften hos tjänster till företagen, tjänsters säkerhet⁽¹⁾ samt patienternas rörlighet och utvecklingen av vårdtjänster inom gemenskapen. Det är också förenligt med de pågående initiativen när det gäller den inre marknaden, såsom förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden⁽²⁾ och dem som rör konsumentskydd, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete)⁽⁴⁾.*
- (21) *Detta direktiv bör inte gälla tjänster av allmänt intresse som medlemsstaterna tillhandahåller och definierar för att fullgöra sin skyldighet att skydda allmännyttan. Sådan verksamhet omfattas inte av definitionen i artikel 50 i fördraget och därför inte heller av tillämpningsområdet för detta direktiv. Bestämmelserna i detta direktiv är endast tillämpliga i den mån den berörda verksamheten är konkurrensutsatt, och medlemsstaterna är inte skyldiga att avreglera tjänster av allmänt intresse, privatisera befintliga offentliga organ eller avskaffa befintliga monopol, exempelvis lotterier eller vissa distributionstjänster. När det gäller tjänster av allmänt intresse omfattar detta direktiv endast tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, det vill säga tjänster som motsvarar ekonomisk verksamhet och är konkurrensutsatta. Direktivet påverkar inte heller finansieringen av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och omfattar inte stöd som beviljas av medlemsstaterna, särskilt på det sociala området, i överensstämmelse med avdelning VI kapitel I i fördraget.*

⁽¹⁾ KOM(2003)0313 slutlig.

⁽²⁾ KOM(2002)0585 slutlig.

⁽³⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1. Förordningen ändrad genom direktiv 2005/29/EG.

Torsdag 16 februari 2006

- (22) *Undantagen från detta direktivs tillämpningsområde bör omfatta inte bara frågor som specifikt behandlas i dessa direktiv utan även områden för vilka direktiven uttryckligen ger medlemsstaterna möjlighet att vidta vissa åtgärder på nationell nivå.*
- (23) *Det finns anledning att utesluta finansiella tjänster ur direktivets tillämpningsområde, eftersom denna form av verksamhet redan omfattas av en särskild handlingsplan vilken har samma mål som detta direktiv, nämligen genomförandet av en verklig inre marknad för tjänster. Detta undantag bör avse alla tjänster som rör banker, långivning, försäkringar och återförsäkringar, individuella pensionssystem, investeringar, betalningar, investeringsrådgivning och rent allmänt de tjänster som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽¹⁾.*
- (24) *Med hänsyn till antagandet 2002 av ett antal rättsinstrument rörande tjänster och nät för elektronisk kommunikation, liksom resurser och associerade tjänster, genom vilka man inrättade ett ramregelverk för att underlätta tillträdet till dessa verksamheter inom den inre marknader, särskilt genom att de flesta system för individuellt tillstånd avskaffades, bör de frågor som omfattas av dessa instrument inte ingå i detta direktivs tillämpningsområde.*
- (25) *Medlemsstaternas särskilda krav för etablering av bemanningsföretag innebär att dessa tjänster inte kan ingå i direktivets tillämpningsområde i detta skede. Det behövs därför en fullständig harmonisering av etableringsreglerna i denna sektor i syfte att fastställa den rättsliga ramen för genomförandet av den inre marknaden i denna sektor.*
- (26) *Medlemsstaternas särskilda krav för etablering av säkerhetstjänster innebär att dessa tjänster inte kan ingå i direktivets tillämpningsområde i detta skede. Det behövs därför en fullständig harmonisering av etableringsreglerna i denna sektor i syfte att fastställa den rättsliga ramen för genomförandet av den inre marknaden i denna sektor.*
- (27) *Undantaget för sjukvård omfattar sjukvårds- och läkemedelstjänster som utförs av yrkesverksamma inom sjukvården för att bedöma, bevara eller återställa patienters hälsotillstånd, där dessa verksamheter är förbehållna ett reglerat yrke i den medlemsstat där tjänsterna utförs.*
- (28) *Detta direktiv påverkar inte ersättningen för sjukvård som tillhandahålls i en annan medlemsstat än där sjukvårdsmottagaren är bosatt. Domstolen har vid många tillfällen behandlat denna fråga och erkänt patienternas rättigheter. Det är viktigt att denna fråga behandlas inom ramen för ett annat gemenskapsrättsinstrument för att uppnå större rättslig säkerhet och tydlighet.*
- (29) *Audiovisuella tjänster bör också undantas från detta direktivs tillämpningsområde, oavsett sändningsmetoder, särskilt tjänster avseende sändningsverksamhet för television som definieras i rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television ⁽²⁾, radiotjänster, biograftjänster och immaterialrättsliga tjänster som tillhandahålls av kollektiva förvaltningsbolag. Dessa tjänster spelar en ytterst viktig roll för skapandet av europeiska kulturella identiteter och för folkopinionen och om den kulturella mångfalden och pluralismen skall kunna skyddas och främjas krävs särskilda åtgärder som måste kunna ta hänsyn till specifika nationella och regionala situationer. Gemenskapen måste för övrigt beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i fördraget, särskilt för att respektera och främja sin kulturella mångfald. I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och gemenskapsrätten, i synnerhet konkurrensreglerna, måste stöd till de audiovisuella tjänsterna ges med hänsyn till kulturella och sociala avväganden vilket gör en tillämpning av bestämmelserna i detta direktiv olämplig.*

⁽¹⁾ EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/69/EG (EUT L 125, 28.4.2004, s. 44).

⁽²⁾ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG (EGT L 202, 30.7.1997, s. 60).

Torsdag 16 februari 2006

- (30) *Spelverksamhet, inbegripet lotterier och vadslagningar, bör uteslutas ur detta direktivs tillämpningsområde med tanke på denna verksamhets särdrag som har fått medlemsstaterna att utforma en politik avseende den allmänna ordningen och konsumentskyddet. Dessa särdrag ifrågasätts inte i gemenskapsrättslig praxis, som endast ålägger nationella domstolar att på djupet undersöka de allmännyttiga motiv som kan rättfärdiga undantag från friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten. Med tanke på att det dessutom finns stora skillnader när det gäller beskattning av spelverksamhet, som åtminstone till viss del är kopplade till skillnaderna i medlemsstaternas krav på allmän ordning, vore det helt omöjligt att få till stånd en rättvis och gränsöverskridande konkurrens mellan aktörer i spelbranschen utan att först eller samtidigt behandla frågorna om enhetlig beskattning mellan medlemsstaterna, något som inte tas upp i detta direktiv och inte heller omfattas av direktivets tillämpningsområde.*
- (31) *Detta direktiv omfattar inte verksamhet som utförs av personer i yrken som fortlöpande eller tidvis samt direkt och specifikt ingår som en del av utövandet av den offentliga makten, särskilt inte verksamhet som innebär att personer som innehar offentliga ämbeten upprättar bestyrkta handlingar och vidimeringar.*
- (32) *Med hänsyn till att det i fördraget anges särskilda rättsliga grunder när det gäller skatter och det redan finns antagna gemenskapsinstrument på detta område, bör skatter uteslutas från detta direktivs tillämpningsområde.*
- (33) *Transporttjänster, inklusive lokaltrafik, hamntjänster, taxi och ambulanser, bör inte ingå i detta direktivs tillämpningsområde. Värde transporter eller transporter av avlidna personer bör ingå i detta direktivs tillämpningsområde, eftersom problem som rör den inre marknaden har konstaterats på dessa områden.*
- (34) *Straffrättsliga bestämmelser bör inte påverkas av detta direktiv. Straffrättsliga bestämmelser bör dock inte missbrukas för att kringgå reglerna i detta direktiv.*
- (35) *Amatöridrottsverksamhet utan vinstsyfte har avsevärd betydelse för samhället. Målen för denna verksamhet är ofta helt sociala eller fritidsorienterade. Den behöver således inte utgöra någon ekonomisk verksamhet enligt vad som avses i gemenskapslagstiftningen och omfattas därmed inte av tillämpningsområdet för detta direktiv.*
- (36) *Detta direktiv bör tillämpas endast då det inte finns några särskilda gemenskapsbestämmelser som reglerar specifika frågor rörande start och utövande av en tjänsteverksamhet inom särskilda områden eller för särskilda yrken.*
- (37) *I enlighet med domstolens rättspraxis rörande artiklarna 49 och följande i fördraget omfattar begreppet tjänst all ekonomisk verksamhet som normalt sett utförs mot ersättning. Att mottagarna betalar en avgift för att ge ett visst bidrag till ett systems driftskostnader utgör i sig inte någon ersättning, eftersom tjänsten fortfarande huvudsakligen finansieras av offentliga medel.*
- (38) *Begreppet tjänst omfattar all ekonomisk verksamhet som normalt sett utförs mot ersättning. Ersättning, som utgör ett utmärkande drag, saknas i sådan verksamhet som utan ekonomiskt vederlag bedrivs av staten eller av en regional eller lokal myndighet inom ramen för deras skyldigheter på det sociala och det kulturella området samt inom utbildning och rättsväsende, exempelvis kurser som tillhandahålls inom ramen för det nationella utbildningssystemet vid såväl allmänna som privata skolor, eller förvaltningen av sociala trygghetssystem som inte bedriver ekonomisk verksamhet. Dessa verksamheter omfattas inte av definitionen av begreppet tjänst och ingår alltså inte i detta direktivs tillämpningsområde.*
- (39) *Detta direktiv rör inte tillämpningen av artiklarna 28–30 i fördraget om den fria rörligheten för varor. De begränsningar som förbjuds med hänvisning till friheten att tillhandahålla tjänster i enlighet med det här direktivet avser krav som gäller att starta och utöva tjänsteverksamhet, men inte kraven som gäller varorna i sig.*

Torsdag 16 februari 2006

- (40) Begreppet *tjänsteleverantör* omfattar fysiska personer från en medlemsstat eller juridiska personer som utövar en tjänsteverksamhet, antingen med åberopande av etableringsfriheten eller av den fria rörligheten för tjänster. Det betyder att begreppet *tjänsteleverantör* inte endast begränsas till fall där tjänsten tillhandahålls över gränserna inom ramen för den fria rörligheten för tjänster, utan att det också gäller sådana fall då en ekonomisk aktör etablerar sig i en medlemsstat för att utveckla tjänsteverksamhet där. För övrigt omfattar begreppet *tjänsteleverantör* inte *filialer* till bolag från tredje land, för enligt artikel 48 i fördraget gäller etableringsfriheten och den fria rörligheten för tjänster endast för bolag som bildats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat och som har sitt säte enligt bolagsordningen, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom gemenskapen.
- (41) *Den ort där en tjänsteleverantör är etablerad bör fastställas i enlighet med domstolens rättspraxis, enligt vilken begreppet etablering omfattar ett faktiskt utövande av en ekonomisk verksamhet genom fast etablering för en obegränsad period. Detta krav är också uppfyllt om ett företag inrättas för en viss period eller om det hyr den byggnad eller anläggning varigenom det bedriver sin verksamhet. Enligt denna definition, som fordrar att tjänsteleverantören faktiskt bedriver ekonomisk verksamhet på etableringsorten, utgör enbart en postadress inte en etablering. När en tjänsteleverantör är etablerad på flera orter är det viktigt att avgöra från vilken etableringsort han tillhandahåller den aktuella tjänsten. När det är svårt att avgöra från vilken av flera etableringsorter en viss tjänst tillhandahålls, bör tjänsten anses som tillhandahållen från den ort som för tjänsteleverantören fungerar som centrum för den verksamhet som avser denna särskilda tjänst.*
- (42) När en ekonomisk aktör beger sig till en annan medlemsstat för att där utöva en tjänsteverksamhet bör man skilja mellan omständigheter som omfattas av etableringsfriheten och sådana som omfattas av den fria rörligheten för tjänster, beroende på om verksamheten är av tillfällig art eller inte. I enlighet med domstolens rättspraxis skall verksamhetens tillfälliga art bedömas inte bara på grundval av tjänstens varaktighet, utan också med hänsyn till dess frekvens, periodiska karaktär eller kontinuitet. Det faktum att tjänsten är av tillfällig art påverkar hur som helst inte *tjänsteleverantörens* möjligheter att i en mottagande medlemsstat skaffa sig en viss infrastruktur (inklusive ett kontor eller en mottagning av något slag) om detta är nödvändigt för att tjänsten i fråga skall kunna tillhandahållas.
- (43) Begreppet tillståndsförfarande betecknar särskilt de administrativa förfaranden genom vilka tillstånd, licenser, godkännanden och koncessioner beviljas, men också skyldigheten att vara upptagen i en yrkesorganisation eller ett register, en matrikel eller en databas, ansluten till ett organ eller att inneha en yrkeslegitimation för att kunna utöva den berörda verksamheten. Ett tillstånd kan beviljas antingen genom ett formellt beslut eller genom ett indirekt sådant, som exempelvis innebär att den behöriga myndigheten inte uttalar sig eller att *tjänsteleverantören* skall vänta på mottagningsbeviset för sin anmälan innan den berörda verksamheten kan inledas eller betraktas som **laglig**.
- (44) *Bestämmelserna om administrativa förfaranden syftar inte till att harmonisera förfaranden utan till att avlägsna alltför komplicerade tillståndssystem, förfaranden och formaliteter som hindrar etableringsfriheten och bildandet av nya tjänsteföretag.*
- (45) En av de grundläggande svårigheterna, som särskilt små och medelstora företag stöter på i samband med att starta och utöva tjänsteverksamhet, är de komplicerade och utdragna administrativa förfarandena och den rättsosäkerhet som är förbunden med dessa. Av detta skäl bör man, liksom i fråga om vissa initiativ rörande modernisering och goda administrativa lösningar på gemenskapsnivå eller nationell nivå, fastställa principer för administrativ förenkling, särskilt genom att man på gemenskapsnivå samordnat inför ett system med **punkter för gemensam kontakt** och begränsar kravet på förhandstillstånd till fall där detta är **nödvändigt**. **Samtidigt** som man tillgodoser kraven på öppenhet och aktuella uppgifter om de ekonomiska aktörerna, syftar sådana moderniseringsåtgärder till att undanröja förseningar, kostnader och den avrådande verkan som t.ex. beror på onödiga, alltför komplicerade eller kostsamma förfaranden, dubbelarbete, dokument som är alltför formellt utformade, behöriga myndigheters befogenhet att göra skönsmässiga bedömningar, oprecisa eller orimligt långa tidsfrister, beviljade tillstånd begränsade giltighetstid eller orimliga avgifter och påföljder. Sådana företeelser verkar särskilt avrådande på *tjänsteleverantörer* som önskar utveckla sin verksamhet i andra medlemsstater och nödvändiggör en samordnad modernisering inom en utvidgad inre marknad med 25 medlemsstater.

Torsdag 16 februari 2006

- (46) *Medlemsstaterna bör där så är lämpligt införa harmoniserade EU-formulär som kommer att likställas med certifikat, intyg eller andra dokument som avser etableringar.*
- (47) För att underlätta start och utövande av tjänsteverksamhet på den inre marknaden bör man fastställa ett gemensamt mål för alla medlemsstater rörande administrativ förenkling och införa bestämmelser om bland annat **punkter för gemensam kontakt** rätt till information, förfaranden på elektronisk väg och reglering av tillståndsförfaranden. Andra åtgärder på nationell nivå för att uppfylla detta mål kan bestå i en minskning av antalet förfaranden och formaliteter som tillämpas på tjänsteverksamhet, genom att man försäkras om att de verkligen är nödvändiga för att ett syfte av allmänintresse skall uppnås och att de inte överlappar varandra till innehåll eller syfte.
- (48) För att administrativ förenkling skall åstadkommas bör det i allmänhet inte ställas formella krav, såsom **uppvisande av originalhandlingar, vidimerade kopior eller** auktoriserade översättningar, såvida det inte kan **motiveras av** tvingande hänsyn till allmänintresset, såsom skydd av arbetstagare, **folkhälsa, miljöskydd, konsumentskydd eller utbildning**. Det bör också garanteras att ett tillstånd normalt ger tillträde till en tjänsteverksamhet eller dess utövning på hela det nationella territoriet, såvida inte tvingande hänsyn till allmänintresset objektivt kan motivera att man kräver ett särskilt tillstånd för varje etableringsställe, t.ex. för etablering av stormarknader, **eller ett tillstånd som är begränsat till en viss del av det nationella territoriet**.
- (49) **Begreppet** tvingande hänsyn till allmänintresset som vissa **bestämmelser** i detta direktiv hänvisar till **har successivt utvecklats** i domstolens rättspraxis rörande artiklarna 43 och 49 i fördraget **och kan komma att vidareutvecklas**. **Begreppet omfattar minst följande: allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa, i den mening som avses i artiklarna 46 och 55 i fördraget, upprätthållande av ordning i samhället, socialpolitiska mål, skydd av tjänstemottagarna, inbegripet patientsäkerhet, konsumentskydd, arbetarskydd, inbegripet arbetstagarnas sociala trygghet, bevarande av finansiell balans i socialförsäkringssystemen, bibehållande av en balanserad läkar- och sjukhusvård öppen för alla, förebyggande av bedrägerier, enhetlighet i skattesystemen, förebyggande av illojal konkurrens, upprätthållande av den nationella finanssektorns goda rykte, miljöskydd och skydd av stadsmiljön, inbegripet stads- och landsbygdsplanering, skydd av långivare, bevarande av ett välskött rättsväsende, trafiksäkerhet, skydd av immaterialrätten, kulturpolitiska mål, inbegripet skydd inom den audiovisuella sektorn av yttrandefriheten med avseende på samhällets olika delar, särskilt sociala, kulturella, religiösa och filosofiska, upprätthållande av pressmångfald och politik för främjande av det nationella språket, bevarande av det nationella historiska och konstnärliga arvet samt veterinärpolitik.**
- (50) En **punkt för gemensam kontakt** bör införas för att säkerställa att alla tjänsteleverantörer bara behöver vända sig till ett enda ställe för att fullgöra alla förfaranden och formaliteter. Antalet sådana **punkter för gemensam kontakt** per medlemsstat kan variera efter regionala och lokala ansvarsområden eller efter vilket verksamhetsområde det rör sig om. Införandet av dessa **punkter för gemensam kontakt** berör nämligen inte ansvarsfördelningen mellan de olika myndigheterna på nationell nivå. När flera myndigheter på regional eller lokal nivå är behöriga kan en av dem fungera som **punkt för gemensam kontakt** och därefter organisera samarbetet med de andra myndigheterna. **Punkterna för gemensam kontakt** kan utgöras av administrativa myndigheter, men också av handelskammare, hantverks- och industriföreningar, yrkessammanslutningar eller privata organ till vilka medlemsstaten har anförtrott denna uppgift. **Punkterna för gemensam kontakt** skall spela en viktig roll som stöd för tjänsteleverantören, antingen såsom direkt behörig myndighet som kan utfärda de dokument som krävs för tillträde till en tjänsteverksamhet eller som mellanhand mellan tjänsteleverantören och de direkt behöriga myndigheterna. Redan i sin rekommendation av den 22 april 1997 om förbättring och förenkling av klimatet för nystartade företag ⁽¹⁾ uppmanade kommissionen medlemsstaterna att införa kontaktpunkter för att förenkla formaliteterna.

(¹) EGT L 145, 5.6.1997, s. 29.

Torsdag 16 februari 2006

- (51) *Medlemsstaternas skyldighet att se till att en tjänsteleverantör kan fullgöra alla förfaranden och formaliteter som behövs för dennes tjänsteverksamhet vid punkter för gemensam kontakt inbegriper alla förfaranden och formaliteter som krävs för att övervaka överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁽¹⁾. Den roll som innehas av sambandskontoren eller andra behöriga nationella organ som medlemsstaterna utser för genomförandet av direktiv 96/71/EG bör inte påverkas. Dessa utsedda sambandskontor eller andra behöriga nationella organ bör göra information om de förfaranden och formaliteter som krävs för att övervaka överensstämmelse med direktiv 96/71/EG tillgänglig för punkterna för gemensam kontakt.*
- (52) *Medlemsstaternas skyldighet att se till att relevant information är lättillgänglig för tjänsteleverantörer och tjänstemottagare kan uppfyllas genom att denna information görs tillgänglig via en webbplats. De behöriga myndigheternas skyldighet att biträda tjänsteleverantörer och tjänstemottagare innebär inte att dessa myndigheter är skyldiga att tillhandahålla juridisk rådgivning i enskilda fall. Allmän information om hur kraven vanligen tolkas eller tillämpas bör dock ges.*
- (53) *Att det inom överskådlig tid inrättas ett system för förfaranden och formaliteter på **bland annat** elektronisk väg är en absolut förutsättning för en förenkling av administrationen av tjänsteverksamheten, vilket skulle gynna både tjänsteleverantörer och tjänstemottagare av tjänster och behöriga myndigheter. För att dessa resultat skall uppnås kan det krävas att den nationella lagstiftningen och andra bestämmelser om tjänster måste anpassas. Att dessa förfaranden och formaliteter bör kunna utföras på distans innebär bland annat att medlemsstaterna måste se till att de kan tillhandahållas över gränserna. Detta krav på resultat gäller inte förfaranden eller formaliteter som av naturen kräver fysisk närvaro. **Medlemsstaternas lagstiftning om användning av språk påverkas inte heller.***
- (54) *Tjänsteleverantörer och tjänstemottagare bör lätt få tillgång till vissa slags information. Det rör sig främst om information om förfaranden och formaliteter, kontaktuppgifter för behöriga myndigheter, villkor för åtkomst till offentliga register och databaser samt information om hur klagomål kan framföras och om kontaktuppgifter för föreningar och organisationer som kan bistå leverantörer och mottagare med praktisk hjälp. Denna information bör vara lättillgänglig; det bör med andra ord inte finnas några hinder för allmänheten att på ett enkelt sätt komma åt den. Informationen bör tillhandahållas på ett klart och otvetydigt sätt.*
- (55) *Möjligheten att få starta tjänsteverksamhet får endast omfattas av krav på tillstånd från de behöriga myndigheterna om tillståndsgivningen är icke-diskriminerande, nödvändig och proportionerlig. Detta innebär framför allt att ett tillstånd endast är godtagbart om en kontroll i efterhand inte skulle vara effektiv på grund av att man i efterhand inte kan klargöra de berörda tjänsternas brister och att det skulle medföra vissa risker att inte genomföra en förhandskontroll. Dessa bestämmelser i direktivet kan inte rättfärdiga tillståndsgivning som i övrigt är förbjuden i andra gemenskapsinstrument som Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer⁽²⁾ eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktiv om elektronisk handel)⁽³⁾. Resultaten från den ömsesidiga utvärderingen kommer att klargöra vilka verksamhetsformer som bör undantas från tillstånd på gemenskapsnivå.*
- (56) *Tillståndet bör normalt göra det möjligt för tjänsteleverantören att starta tjänsteverksamheten eller utöva denna på hela landets territorium, utom om en territoriell begränsning motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset. Exempelvis miljöskyddet motiverar att det ställs krav på tillstånd för varje enskild anläggning på det nationella territoriet. Denna bestämmelse påverkar inte regionala eller lokala befogenheter för tillståndsgivning inom medlemsstaterna.*

⁽¹⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

Torsdag 16 februari 2006

- (57) *Detta direktivs bestämmelser om tillståndssystem bör gälla fall då ekonomiska aktörers start eller utövande av en tjänsteverksamhet kräver ett beslut av en behörig myndighet. Detta gäller inte behöriga myndigheters beslut att inrätta en offentlig eller privat enhet för att tillhandahålla en viss tjänst och inte heller behöriga myndigheters ingående av kontrakt för tillhandahållande av en viss tjänst som regleras av bestämmelser om offentlig upphandling.*
- (58) *Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att dra tillbaka tillstånd i efterhand, i synnerhet om villkoren för det beviljade tillståndet inte längre uppfylls.*
- (59) *Enligt domstolens rättspraxis utgör mål på områdena folkhälsa, konsumentskydd, djurhälsa och stadsmiljö tvingande hänsyn till allmänintresset, som kan motivera tillämpningen av tillståndssystem och andra inskränkningar avseende samhällstjänster. Inga sådana tillståndssystem eller inskränkningar får dock diskriminera en sökande på grund av dennes ursprungsland eller utföras på ett sådant sätt att de hindrar gränsöverskridande tjänster som uppfyller medlemsstaternas krav. Dessutom bör alltid nödvändighets- och proportionalitetsprincipen respekteras.*
- (60) Om antalet tillstånd för en viss verksamhet är begränsat på grund av sällsynta naturresurser eller otillräcklig teknisk **kapacitet**, **bör** ett förfarande för att välja mellan flera potentiella sökande inrättas, för att genom fri konkurrens kunna förbättra kvaliteten på och villkoren för de tjänster som erbjuds användarna. Ett sådant förfarande måste ge garantier för öppenhet och opartiskhet, och ett tillstånd som utfärdats på detta sätt får varken ha en orimligt lång giltighetstid eller förnyas automatiskt och får inte innebära någon fördel för den tjänsteleverantör som senast innehaft tillståndet. Framför allt bör det utfärdade tillståndets giltighet fastställas så att det inte inskränker eller begränsar den fria konkurrensen mer än vad som är nödvändigt för att investeringarna skall hinna skrivas av och investerat kapital ge skäligen avkastning. **Denna bestämmelse hindrar inte medlemsstaterna från att begränsa antalet tillstånd av andra skäl än sällsynta naturresurser eller otillräcklig teknisk kapacitet. Dessa tillstånd bör under alla omständigheter även i fortsättningen omfattas av de andra bestämmelser om tillståndsgivning som anges i detta direktiv.**
- (61) **För** att skapa en verklig inre marknad för tjänster bör man undanröja de inskränkningar av etableringsfriheten och av den fria rörligheten för tjänster som ännu finns i vissa medlemsstaters lagstiftning och som strider mot artiklarna 43 respektive 49 i fördraget. De otillåtna inskränkningarna påverkar särskilt den inre marknaden för tjänster och bör undanröjas systematiskt och snarast möjligt.
- (62) Enligt domstolens rättspraxis omfattar etableringsfriheten särskilt principen om likabehandling enligt vilken diskriminering på grund av nationalitet är förbjuden, liksom all indirekt diskriminering på andra grunder som kan leda till samma resultat. Det får alltså inte ställas några krav på att man skall ha en viss etableringsort, hemvist, bosättningsort eller huvudsaklig verksamhetsort för att få starta eller utöva tjänsteverksamhet i en medlemsstat, vare sig det rör sig om en huvudverksamhet eller biverksamhet. **I vissa fall kan det dock av tvingande hänsyn till allmänintresset vara motiverat att kräva att tjänsteleverantören är närvarande vid utövandet av tjänsteverksamheten.** En medlemsstat får heller inte lägga hinder i vägen för ett företags rättskapacitet eller rätt att väcka talan, om det har bildats enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat och det har sin huvudsakliga etablering där. Inte heller får en medlemsstat gynna de tjänsteleverantörer som har en särskild koppling till en nationell eller lokal socioekonomisk miljö, eller på grund av tjänsteleverantörens etableringsort inskränka dennes rätt att förvärva, utnyttja eller överlåta rättigheter och varor eller att få tillgång till olika former av kredit och boende, om dessa möjligheter underlättar för tjänsteleverantören att starta och utöva verksamheten.
- (63) Förbudet mot att göra en ekonomisk prövning till en förutsättning för beviljande av tillstånd gäller den ekonomiska prövningen i sig, och inte de andra krav som kan motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset, såsom skyddet av stadsmiljön, **socialpolitiska mål och folkhälsomål**. Detta förbud omfattar inte utövandet av befogenheter när det gäller de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av konkurrenslagstiftningen. **Förbudet mot konkurrerande aktörers direkta eller indirekta inblandning i tillståndsgivningen gäller inte samråd med organisationer såsom handelskammare i frågor som inte rör individuella ansökningar om tillstånd.**

Torsdag 16 februari 2006

- (64) För att aktualiseringen av de nationella lagstiftningarna skall kunna samordnas så att de uppfyller den inre marknadens krav bör en utvärdering göras av vissa nationella krav som inte är diskriminerande men som på grund av sin karaktär kan komma att avsevärt inskränka eller till och med förhindra möjligheten att starta eller utöva en verksamhet som omfattas av etableringsfriheten. Under den tid som medlemsstaterna har till sitt förfogande för att genomföra direktivet skall de se till att de krav som ställs är nödvändiga och proportionerliga och, i förekommande fall, upphäva eller ändra dem. För övrigt skall kraven under alla omständigheter vara förenliga med gemenskapens konkurrensregler.
- (65) *Det förfarande för ömsesidig utvärdering som föreskrivs i detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas frihet att i sina lagstiftningar fastställa en hög skyddsnivå för allmänna intressen, särskilt för att uppnå målen för hälso- och sjukvård och socialpolitik. Dessutom bör förfarandet för ömsesidig utvärdering fullt ut ta hänsyn till den särskilda karaktären hos tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och de särskilda uppgifter som dessa tilldelas. Detta kan motivera vissa inskränkningar i etableringsfriheten, särskilt om sådana begränsningar syftar till att skydda folkhälsan och de socialpolitiska målen. När det exempelvis gäller skyldigheten att ha en särskild juridisk form för att utöva vissa tjänster på det sociala området, har domstolen redan funnit att ett krav som innebär att tjänsteleverantörens verksamhet skall bedrivas utan vinstsyfte kan vara berättigat. Vidare bör begränsningar i syfte att garantera tillgång till hälso- och sjukvård i glesbygdsområden vara tillåtna.*
- (66) Bland de inskränkningar som bör undersökas finns nationella system som, av andra skäl än de som gäller yrkeskvalifikationer, förbehåller rätten att starta **viss** verksamhet **åt vissa tjänsteleverantörer**.
- (67) **Att** det i detta direktiv anges ett antal krav som medlemsstaterna måste avlägsna eller utvärdera under perioden för genomförande påverkar inte möjligheten att väcka talan om fördragsbrott mot en medlemsstat för överträdelse av artiklarna 43 och 49 i fördraget.
- (68) För att se till att den fria rörligheten för tjänster genomförs på ett effektivt sätt och se till att tjänstemottagarna och tjänsteleverantörerna kan dra nytta av och erbjuda tjänster i hela gemenskapen utan att behöva ta hänsyn till några gränser, bör **det klargöras i vilken utsträckning tjänsteleverantörer omfattas av lagstiftningen i etableringsmedlemsstaten och i vilken utsträckning lagstiftningen i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls är tillämplig. Det är absolut nödvändigt att understryka att detta inte hindrar den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls från att säkerställa efterlevnaden av sina särskilda krav som är absolut nödvändiga av skäl som rör allmän ordning och säkerhet eller hälso- eller miljöskydd i syfte att förebygga särskilda risker på den ort där tjänsten tillhandahålls.**
- (69) **Det** bör fastställas att undantag från regeln att ursprungslandets lag är den lag som skall tillämpas endast kan göras inom de områden som omfattas av allmänna eller tillfälliga undantag. Dessa undantag är nödvändiga för att hänsyn skall kunna tas till hur långt integrationen kommit på den inre marknaden eller till vissa gemenskapsinstrument avseende tjänster där det föreskrivs att en tjänsteleverantör skall omfattas av ett annat lands lagstiftning än ursprungsmedlemsstatens. Vidare får vissa åtgärder i undantagsfall tas mot en viss tjänsteleverantör, om det sker i enstaka fall och på vissa strikta materiella och formella villkor. För att garantera en rättssäkerhet som är avgörande för att små och medelstora företag skall uppmuntras att erbjuda sina tjänster i övriga medlemsstater, bör dessa undantag endast tillämpas då det är absolut nödvändigt. I synnerhet kan dessa undantag endast tillämpas av skäl som har att göra med tjänsternas säkerhet, utövandet av ett värdyrke, eller skyddet av minderåriga och endast om de nationella bestämmelserna på dessa områden inte är harmoniserade. Vidare kommer varje inskränkning av den fria rörligheten för tjänster endast att kunna omfattas av ett undantag om den är förenlig med de grundläggande rättigheter som, enligt domstolens fasta rättspraxis, hör till de allmänna gemenskapsrättsliga principerna.
- (70) **Friheten att tillhandahålla tjänster i enlighet med det här direktivet är inte tillämplig på bestämmelser i de medlemsstater där tjänsten tillhandahålls, såvida dessa föreskriver att en verksamhet är förbehållen ett särskilt yrke, exempelvis bestämmelser om att juridisk rådgivning är förbehållen advokater.**
- (71) Om en tjänsteleverantör beger sig till en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten bör dessa båda stater inleda ett samarbete, så att den förra kan genomföra kontroller, inspektioner och utredningar på ursprungsmedlemsstatens begäran eller på eget initiativ göra dessa kontroller om det enbart rör sig om konstaterande av fakta. Vid utstationering av en arbetstagare får dessutom **världlandet** vidta åtgärder gentemot en tjänsteleverantör som är etablerad i en annan medlemsstat för att se till att gällande anställnings- och arbetsvillkor tillämpas i enlighet med direktiv 96/71/EG.

Torsdag 16 februari 2006

- (72) Detta direktiv bör inte påverka arbets- och anställningsvillkor som i enlighet med direktiv 96/71/EG gäller för arbetstagare som utstationerats för att tillhandahålla en tjänst på en annan medlemsstats territorium. I sådana fall är enligt direktiv 96/71/EG tjänsteleverantören skyldig att uppfylla arbets- och anställningsvillkor på ett antal angivna områden som är tillämpliga i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls. Dessa områden är följande: längsta arbetstid och kortaste vilotid, minsta antal betalda semesterdagar per år, minimilön, inbegripet övertidsersättning, villkor för att ställa arbetstagare till förfogande, särskilt genom företag för uthyrning av arbetskraft, hälsa, säkerhet och hygien på arbetsplatsen, skyddsåtgärder med hänsyn till arbets- och anställningsvillkoren för gravida kvinnor och kvinnor som nyligen fött barn samt för barn och unga, lika behandling av kvinnor och män samt andra bestämmelser om icke-diskriminerande behandling. Detta bör gälla inte enbart arbets- och anställningsvillkor som är fastställda i lag utan även sådana som finns i kollektivavtal eller skiljedomar som förklarats ha allmän giltighet eller i praktiken gäller allmänt i den mening som avses i direktiv 96/71/EG. Dessutom bör det här direktivet inte hindra medlemsstaterna från att tillämpa arbets- och anställningsvillkor på andra områden än dem som anges i direktiv 96/71/EG på grundval av bestämmelser som rör den allmänna ordningen.
- (73) Detta direktiv bör heller inte påverka arbets- och anställningsvillkoren då den arbetstagare som anställts för att tillhandahålla en gränsöverskridande tjänst rekryterats i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls. Slutligen bör detta direktiv inbegripa rätten för de medlemsstater där tjänsten tillhandahålls att besluta huruvida det föreligger ett anställningsförhållande och avgöra skillnaden mellan egenföretagare och anställda, inklusive "falska egenföretagare". I detta hänseende är, enligt domstolens rättspraxis, det väsentliga särdraget för ett anställningsförhållande i den mening som avses i artikel 39 i fördraget det förhållandet att en person under en viss tid, till förmån för någon annan och enligt dennes anvisningar, utför tjänster i utbyte mot vilka denna erhåller ersättning, varje verksamhet som en person utövar utanför ett underordnat förhållande måste klassificeras som en verksamhet som personen bedriver i egenskap av egenföretagare i enlighet med artiklarna 43 och 49 i fördraget.
- (74) Undantag bör göras från **friheten att tillhandahålla tjänster i enlighet med det här direktivet** för tjänster som är totalförbjudna i den medlemsstat dit tjänsteleverantören beger sig, om förbudet motiveras med hänvisning till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa. Detta undantag omfattar endast totalförbud och inte de nationella ordningar enligt vilken en verksamhet inte är totalförbjuden, utan förbehållen en eller flera aktörer som bedriver verksamheten i fråga eller som förbjuder utövandet av en verksamhet utan att tillstånd först skall ha beviljats. Om en medlemsstat tillåter en verksamhet samtidigt som den förbehåller vissa aktörer, omfattas verksamheten inte av ett totalförbud och kan alltså inte i sig anses strida mot den allmänna ordningen, den allmänna säkerheten eller folkhälsan. Följaktligen skulle det inte vara motiverat att en sådan verksamhet inte omfattas av direktivets tillämpningsområde.
- (75) Det finns inte anledning att tillämpa **friheten att tillhandahålla tjänster i enlighet med det här direktivet** på de särskilda krav som uppställs av den medlemsstat dit tjänsteleverantören har begett sig, om dessa är knutna till den särskilda karaktären hos den plats där tjänsten tillhandahålls och som måste följas för att den allmänna ordningen eller den allmänna säkerheten skall kunna säkras, eller folkhälsan eller miljön kunna skyddas. Detta undantag avser exempelvis tillstånd att uppehålla sig på eller använda allmän väg, villkor för organisation av offentliga evenemang eller säkerhetskrav på byggsplatser.
- (76) Undantaget från **friheten att tillhandahålla tjänster i enlighet med det här direktivet** vid registrering av fordon som leasats i en annan medlemsstat än den där fordonet används har fastställts i domstolens rättspraxis, enligt vilken en medlemsstat får ställa ett sådant krav på de fordon som används inom det egna territoriet om kravet står i proportion till det eftersträvade syftet. Undantaget gäller inte enstaka eller tillfälliga uthyrningar.
- (77) **Avtalsförhållanden mellan tjänsteleverantören och tjänstemottagaren samt mellan arbetsgivaren och arbetstagaren bör inte omfattas av detta direktiv. Lagval i eller utanför avtalsförhållanden bör fastställas i gemenskapsinstrument om internationell privaträtt. Ett avtal har dessutom företräde om det innehåller bestämmelser om kvalitetsstandarder.**

Torsdag 16 februari 2006

- (78) **Medlemsstaterna** bör ges möjlighet att under särskilda omständigheter få göra undantag från **friheten att tillhandahålla tjänster i enlighet med det här direktivet** med avseende på en tjänsteleverantör som är etablerad i en annan medlemsstat, om det sker i enstaka fall och av vissa skäl, som tjänsternas säkerhet. En sådan möjlighet kommer endast att få utnyttjas om harmonisering saknas på gemenskapsnivå. Denna möjlighet innebär inte att begränsande åtgärder kan vidtas på områden där andra direktiv förbjuder alla undantag från den fria rörligheten för tjänster, som direktiv 1999/93/EG eller Europaparlamentets och rådets direktiv 98/84/EG av den 20 november 1998 om det rättsliga skyddet för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång⁽¹⁾, eller att möjligheterna till undantag enligt andra direktiv, däribland direktiv 89/552/EEG eller direktiv 2000/31/EG, kan utvidgas eller begränsas.
- (79) Inskränkningar av den fria rörligheten för tjänster som strider mot detta direktiv kan bero inte bara på åtgärder som tas gentemot *tjänsteleverantörer* utan också på en rad olika hinder för tjänstemottagarnas, särskilt konsumenternas, möjlighet att utnyttja tjänsterna. I detta direktiv ges exempel på olika inskränkningar för tjänstemottagare som vill utnyttja en tjänst från en *tjänsteleverantör* som är etablerad i en annan medlemsstat.
- (80) Enligt fördragets bestämmelser om fri rörlighet för tjänster, såsom de tolkats i domstolens rättspraxis, är det förbjudet att diskriminera en tjänstemottagare på grund av dennes nationalitet eller på grund av i vilket land eller på vilken ort han eller hon är bosatt. Det kan röra sig om krav på att endast de som är bosatta i en annan medlemsstat skall lämna in originalhandlingar, vidimerade kopior, ett intyg om medborgarskap eller auktoriserade översättningar av handlingarna för att kunna utnyttja en viss tjänst eller vissa förmånliga priser. Förbudet mot diskriminerande krav hindrar emellertid inte att vissa tjänstemottagare kan få rätt till förmåner, däribland förmånliga priser, om förmånerna grundar sig på objektiva, motiverade kriterier, t.ex. en direkt koppling till skatter och avgifter som dessa tjänstemottagare erlagt.
- (81) **Detta direktiv syftar inte till att konstgjort harmonisera priserna i hela Europeiska unionen, särskilt när marknadsvillkoren varierar från ett land till ett annat;** för att ett område utan inre gränser verkligen skall kunna skapas krävs det, **i enlighet med principen om icke-diskriminering**, att gemenskapsmedborgarna inte hindras från att utnyttja en viss tjänst på marknaden trots att det är tekniskt möjligt, eller att de omfattas av olika villkor eller olika priser **som enbart är** beroende av vilken nationalitet eller bosättningsort de har. Om sådan diskriminering av tjänstemottagare får fortsätta innebär det för gemenskapsmedborgarna att det inte finns någon verklig inre marknad för tjänster, och i ett vidare perspektiv påverkar det integrationen av Europas folk. Principen om icke-diskriminering på den inre marknaden innebär att tjänstemottagarna, i synnerhet konsumenterna, inte får vägras tillgång till en tjänst som erbjuds allmänheten eller att tillgången inte får försvåras på grund av tjänstemottagarens nationalitet eller bosättningsort, enligt vad som framgår av de allmänna villkor som ställs till allmänhetens förfogande. Detta påverkar inte möjligheten att inom ramen för dessa allmänna villkor tillämpa olika priser och villkor för tillhandahållandet av en tjänst, om detta **är motiverat** av objektiva faktorer som **kan variera länderna emellan, exempelvis** högre faktiska kostnader på grund av avståndet, tjänstens tekniska egenskaper, de olika marknadsvillkoren, **exempelvis högre eller lägre efterfrågan beroende på säsong, olika semesterperioder i medlemsstaterna och olika konkurrenters prissättning**, eller de ytterligare risker som beror på att bestämmelserna skiljer sig från dem i **ursprungslandet**.
- (82) **Ett** sätt för *tjänsteleverantören* att göra de upplysningar som han är skyldig att lämna lättillgängliga för tjänstemottagaren bör vara att ange sin e-postadress och webbplats. Skyldigheten för tillhandahållarna att lämna vissa upplysningar i de handlingar där de ger en ingående presentation av sina tjänster omfattar inte allmänna kommersiella meddelanden, däribland reklam, utan bör snarare avse broschyrer där det ges en ingående beskrivning av de tjänster som erbjuds, även dokument på webbplatser.
- (83) Varje person som tillhandahåller tjänster som utgör en särskild risk för hälsa, säkerhet eller en särskild ekonomisk risk för mottagaren bör omfattas av en yrkesansvarsförsäkring eller en likvärdig eller jämförbar garanti, vilket innebär att *denne* även bör vara tillräckligt försäkrad för den tjänst som *tillhandahålls* i en eller flera andra medlemsstater än i ursprungsmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 54.

Torsdag 16 februari 2006

- (84) *Denna yrkesansvarsförsäkring eller garanti bör svara mot riskens natur och omfattning, vilket innebär att tjänsteleverantörerna endast behöver gränsöverskridande täckning om de verkligen tillhandahåller tjänster i andra medlemsstater. Tjänsteleverantörer och försäkringsbolag bör visa nödvändig flexibilitet när de förhandlar om försäkringsavtal som är särskilt anpassade till riskens natur och omfattning. Medlemsstaterna bör slutligen inte åläggas att föreskriva att försäkringsbolagen är skyldiga att tillhandahålla försäkring.*
- (85) Det fullständiga förbudet för kommersiella meddelanden från reglerade yrken bör tas bort; ett sådant borttagande bör dock inte avse förbud mot innehållet i ett kommersiellt meddelande utan sådana förbud som innebär att ett visst yrke generellt sett inte får sända ut ett eller flera slags kommersiella meddelanden, såsom all form av reklam via ett visst medium eller vissa medier. I fråga om de kommersiella meddelandenas innehåll och utformning bör tjänsteleverantörerna uppmanas att på gemenskapsnivå utarbeta uppföranderegler som är förenliga med gemenskapsrätten.
- (86) För att förbättra öppenheten och verka för att de bedömningar av kvaliteten på de tjänster som erbjuds och utförs för tjänstemottagarens räkning görs utifrån jämförbara kriterier, är det viktigt att upplysningarna om innebörden av märkning och andra kännetecken för dessa tjänster är lättillgängliga. Detta krav på öppenhet är särskilt viktigt inom exempelvis turism, i synnerhet hotellnäringen, där bruket av klassificeringssystem är mycket utbrett. Vidare bör man undersöka i vilken utsträckning den europeiska normaliseringen kan användas för att underlätta tjänsternas kompatibilitet och kvalitet. De europeiska normerna utarbetas av de europeiska normaliseringsorganen CEN, CENELEC och ETSI. Om så är nödvändigt kan kommissionen i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁽¹⁾, ge ett mandat för utarbetandet av särskilda europeiska normer.
- (87) Inrättandet av ett nätverk av myndigheter i medlemsstaterna som sysslar med konsumentskydd, vilket är föremål för förordning (EG) nr 2006/2004, kompletterar det samarbete som föreskrivs i detta direktiv. Tillämpningen av lagstiftningen på konsumentskydd i gränsöverskridande fall, särskilt när det gäller utvecklingen av nya marknadsförings- och distributionsmetoder, liksom behovet av att avskaffa vissa hinder som är speciella för samarbetet på detta område, nödvändiggör en högre grad av samarbete mellan medlemsstaterna. I synnerhet är det nödvändigt att på detta område försäkra sig om att medlemsstaterna kräver att operatörerna på deras territorium upphör med otillbörliga beteenden som inriktas på konsumenterna i en annan medlemsstat.
- (88) *Samarbete mellan medlemsstaterna kräver ett välfungerande elektroniskt informationssystem för att göra det möjligt för behöriga myndigheter att lätt identifiera sina relevanta samtalspartner i andra medlemsstater och att kommunicera på ett effektivt sätt.*
- (89) *Administrativt samarbete är väsentligt för att den inre marknaden för tjänster skall fungera väl. Brist på samarbete mellan medlemsstaterna resulterar i en ökning av antalet regler som är tillämpliga på tjänsteleverantörer eller dubbelarbete när det gäller kontroller av gränsöverskridande verksamhet, och detta kan även utnyttjas av mindre seriösa näringsidkare för att undvika tillsyn eller för att kringgå tillämpliga nationella regler om tjänster. Det är därför väsentligt att föreskriva tydliga rättsligt bindande skyldigheter för medlemsstaterna att samarbeta effektivt.*
- (90) Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen uppmana berörda parter att utarbeta uppföranderegler på gemenskapsnivå, framför allt för att främja kvaliteten på tjänsterna och ta hänsyn till de enskilda yrkenas särdrag. Uppföranderegler bör vara förenliga med gemenskapsrätten, särskilt konkurrensreglerna. *De får inte vara oförenliga med rättsligt bindande bestämmelser om yrkesetik och uppförande i medlemsstaterna.*

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

Torsdag 16 februari 2006

- (91) *Medlemsstaterna bör uppmuntra utarbetandet av uppföranderegler av främst yrkesorganisationer eller liknande sammanslutningar eller förbund på gemenskapsnivå. Dessa uppföranderegler bör med utgångspunkt i varje yrkes särskilda karaktär omfatta bestämmelser för kommersiella meddelanden för reglerade yrken, och yrkesetiska bestämmelser och förhållningsregler för reglerade yrken som främst avser att garantera oberoende, opartiskhet och tystnadsplikt. Dessutom bör de villkor som gäller för fastighetsmäklares verksamhet ingå i uppföranderegler. Medlemsstaterna bör vidta stödåtgärder för att uppmuntra yrkesorganisationer eller liknande sammanslutningar eller förbund att i sina respektive länder tillämpa uppföranderegler som antagits på gemenskapsnivå.*
- (92) Detta direktiv påverkar inte framtida initiativ i fråga om lagstiftning eller icke bindande åtgärder på konsumentskyddsområdet.
- (93) Om kommissionen inte avger ett svar inom ramen för det förfarande för ömsesidig utvärdering som föreskrivs i detta direktiv, påverkar det inte förenligheten med gemenskapsrätten av de nationella krav som är föremål för medlemsstaternas rapporter.
- (94) Europaparlamentet och rådets direktiv 98/27/EG av den 19 maj 1998 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen ⁽¹⁾ avser att närma medlemsstaternas lagar och andra författningar till varandra när det gäller åtgärder för förbudsföreläggande för att skydda kollektiva konsumentintressen som omfattas av de direktiv som anges i förteckningen i bilagan till det direktivet. För att tillåta sådana förbudsförelägganden vid överträdelse av *det här direktivet* som skadar kollektiva konsumentintressen bör bilagan till direktiv 98/27/EG ändras.
- (95) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att avskaffa hindren för tjänsteleverantörernas etableringsfrihet i medlemsstaterna och för den fria rörligheten för tjänster mellan medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (96) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 8, 15, 21 och 47.
- (97) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

1. I detta direktiv fastställs de allmänna bestämmelser som skall underlätta utövandet av etableringsfriheten för tjänsteleverantörer och den fria rörligheten för tjänster, **samtidigt som en hög kvalitetsnivå för tjänsterna bibehålls.**

2. Detta direktiv skall inte behandla liberalisering av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som är förbehållna offentliga eller privata företag och inte heller privatisering av offentliga företag som tillhandahåller tjänster.

⁽¹⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 51. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/65/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Torsdag 16 februari 2006

Detta direktiv behandlar inte avskaffande av monopol som tillhandahåller tjänster och inte heller stöd som medlemsstaterna beviljar och som omfattas av gemensamma konkurrensregler.

Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas frihet att i enlighet med gemenskapslagstiftningen definiera vad de anser vara tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, hur dessa tjänster bör organiseras och finansieras och vilka särskilda krav de bör underställas.

3. *Detta direktiv påverkar inte offentliga hälso- och sjukvårdstjänster och tillgången till offentliga medel för dem som tillhandahåller sådana tjänster.*

4. *Detta direktiv skall inte påverka de åtgärder som vidtas på gemenskapsnivå eller nationell nivå för att skydda eller främja den kulturella eller språkliga mångfalden eller mångfalden i medierna.*

5. *Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas straffrättsliga bestämmelser.*

6. *Detta direktiv påverkar inte tjänster vars mål är social välfärd.*

7. *Detta direktiv skall inte tillämpas på eller påverka arbetsrätten, dvs. rättsliga eller avtalsreglerade bestämmelser om anställningsvillkor, arbetsförhållanden, inbegripet hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, samt förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare. Direktivet skall i synnerhet helt och hållet respektera rätten att förhandla om, ingå, utsträcka och tillämpa kollektivavtal samt rätten att strejka och vidta stridsåtgärder i enlighet med medlemsstaternas regler om förhållandena mellan arbetsmarknadens parter. Det skall inte heller påverka socialförsäkringslagstiftningen i medlemsstaterna.*

8. *Detta direktiv skall inte tolkas som att det på något sätt påverkar utövandet av de grundläggande rättigheterna, som erkänns i medlemsstaterna och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten att vidta stridsåtgärder.*

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på tjänster som tillhandahålls av tjänsteleverantörer som är etablerade i en medlemsstat.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på följande verksamheter:

a) *Tjänster av allmänt intresse såsom de definieras av medlemsstaterna.*

b) *Banktjänster och tjänster som avser krediter, försäkringar, tjänstepensioner, individuella pensioner, investeringar eller betalningar och mer allmänt tjänster som anges i bilaga 1 till direktiv 2000/12/EG.*

c) Elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät och därmed förbundna resurser och tjänster när det gäller frågor som omfattas av *eller som det hänvisas till i* direktiv 2002/19/EG ⁽¹⁾, 2002/20/EG ⁽²⁾, 2002/21/EG ⁽³⁾, 2002/22/EG ⁽⁴⁾ och 2002/58/EG ⁽⁵⁾.

d) *Transporttjänster, inklusive stadstrafik, taxibilar och ambulanser.*

e) *Hamntjänster.*

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 7).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 21).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 51).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

Torsdag 16 februari 2006

- f) Juridiska tjänster i den mån dessa styrs av andra gemenskapsinstrument, inbegripet rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatyrket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles⁽²⁾.
- g) Hälso- och sjukvårdstjänster oavsett om de tillhandahålls av en vårdinrättning, oavsett hur de organiseras och finansieras på nationell nivå och oavsett om de är offentliga eller privata.
- h) Sociala tjänster, t.ex. tjänster som rör subventionerat boende, barnomsorg och familj.
- i) Audiovisuella tjänster oavsett produktions-, distributions- eller sändningssätt, inklusive radiosändningar och biograf-tjänster.
- j) Bemanningsföretag.
- k) Säkerhetstjänster.
- l) Spelverksamhet som innebär att insatser med penningvärde görs i hasardspel, inbegripet lotterier, kasinon och vadslagningar.
- m) Yrken och verksamheter som stadigvarande eller tillfälligt är förenade med utövandet av offentlig makt i en medlemsstat, särskilt notariers verksamhet.
3. Detta direktiv skall inte tillämpas i fråga om *skatter*.

Artikel 3

Förhållande till andra bestämmelser i gemenskapsrätten

1. Om en lagkonflikt skulle uppstå mellan bestämmelserna i detta direktiv och andra gemenskapsbestämmelser som reglerar specifika frågor rörande start och utövande av en tjänsteverksamhet inom särskilda områden eller för särskilda yrken, skall de senare bestämmelserna ges företräde och tillämpas på dessa särskilda områden eller yrken. Dessa bestämmelser omfattar särskilt

- a) direktiv 96/71/EG,
- b) rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen⁽³⁾,
- c) direktiv 89/552/EEG,
- d) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer⁽⁴⁾.

2. Tillämpningen av detta direktiv påverkar inte den internationella privaträtten, i synnerhet inte internationell privaträtt som rör avtalsenliga och icke-avtalsenliga förpliktelser (Rom I och Rom II).

3. Detta undantag för avtalsenliga och icke-avtalsenliga förpliktelser skall innebära att konsumenten under alla omständigheter kommer att skyddas av konsumentskyddslagstiftningen i sin medlemsstat.

⁽¹⁾ EGT L 78, 26.3.1977, s. 17. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

⁽²⁾ EGT L 77, 14.3.1998, s. 36. Direktivet ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 631/2004 (EUT L 100, 6.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

Torsdag 16 februari 2006

Artikel 4

Definitioner

I detta direktiv avses med

- 1) "tjänst": all förvärvsverksamhet som utövas av en egenföretagare, som avses i artikel 50 i fördraget och som **vanligtvis tillhandahålls mot ekonomiskt vederlag; denna ersättning utgör ersättning för den berörda tjänsten och avtalas normalt mellan tjänsteleverantör och tjänstemottagare,**
- 2) "skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster": särskilda skyldigheter som myndigheter **ålägger en tjänsteleverantör för att se till att vissa mål av allmänt intresse uppnås,**
- 3) "tjänster av allmänt ekonomiskt intresse": tjänster som en medlemsstat kvalificerar som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och som omfattas av skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som den berörda medlemsstaten ålagt tjänsteleverantören för att se till att vissa mål av allmänt intresse uppnås,
- 4) "tjänsteleverantör": en fysisk person som är medborgare i en medlemsstat eller en juridisk person **som är bildad i enlighet med medlemsstatens lagstiftning och** som erbjuder eller tillhandahåller en tjänst,
- 5) "tjänstemottagare": en fysisk **person** eller juridisk person **som är etablerad i en medlemsstat och** som av yrkesskäl eller andra skäl använder eller vill använda sig av en tjänst,
- 6) "ursprungsmedlemsstat": den medlemsstat på vars territorium den berörda tjänsteleverantören är etablerad,
- 7) "etablering": faktiskt utövande av en ekonomisk verksamhet enligt artikel 43 i fördraget, **för en obegränsad tidsperiod genom en fast etablering som har en lämplig infrastruktur varifrån näringsverksamheten att tillhandahålla tjänster faktiskt bedrivs,**
- 8) "tillståndsförfarande": alla förfaranden som innebär att en tjänsteleverantör eller tjänstemottagare måste vända sig till en behörig myndighet för att erhålla en formell handling eller ett indirekt beslut om att få starta eller utöva en tjänsteverksamhet,
- 9) "krav": alla skyldigheter, förbud, villkor eller begränsningar i medlemsstaternas lagar eller författningar eller som följer av rättspraxis, administrativ praxis, handelsbruk eller kollektiva regler som yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer har antagit som ett led i utövandet av sitt rättsliga oberoende; **bestämmelser som fastställts i kollektivavtal skall inte betraktas som krav enligt definitionen i detta direktiv,**
- 10) "tvingande hänsyn till allmänintresset": hänsyn som omfattar bland annat skyddet av den allmänna ordningen, den allmänna säkerheten, skydd för människors liv och hälsa, folkhälsan, bevarandet av den finansiella jämvikten i det sociala trygghetssystemet, inbegripet en bevarad jämvikt i den medicinska vården som skall vara tillgänglig för alla, konsumentskyddet och skyddet av tjänstemottagare och arbetstagare, rättvisa handelstransaktioner, kampen mot bedrägerier, skyddet av miljön, även stadsmiljön, djurhälsan, immaterialrätten, bevarandet av det nationella historiska och konstnärliga kulturarvet eller de socialpolitiska och kulturpolitiska målen,
- 11) "behörig myndighet": alla organ eller instanser som i en medlemsstat har till uppgift att kontrollera eller reglera tjänsteverksamheter, särskilt administrativa myndigheter, **offentliga inrättningar,** yrkessammanslutningar och yrkesorganisationer som inom ramen för sitt rättsliga oberoende kollektivt reglerar möjligheten att starta och utöva **tjänsteverksamhet,**
- 12) "mottagande medlemsstat": den medlemsstat **där en tjänst tillhandahålls och utförs över gränserna, utan behov av etablering, av en tjänsteleverantör som är etablerad i en annan medlemsstat,**
- 13) "arbetstagare": en fysisk person som betraktas som arbetstagare i enlighet med nationell lagstiftning, kollektivavtal och/eller etablerad praxis i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls,
- 14) "reglerat yrke": en yrkesverksamhet eller flera yrkesverksamheter **som avses i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG,**

Torsdag 16 februari 2006

- 15) "kommersiellt meddelande": varje form av meddelande som syftar till att direkt eller indirekt främja varor eller tjänster från ett företag, en organisation eller en person som bedriver handels-, industri- eller hantverksverksamhet, eller utövar reglerad yrkesverksamhet, eller till att direkt eller indirekt främja ovan nämnda företags, organisationers eller personers anseende. Följande utgör i sig inte kommersiella meddelanden:
- a) Information som krävs för att direkt nå företaget, organisationen eller personen, exempelvis domännamn eller en e-postadress.
 - b) Meddelanden rörande företagets, organisationens eller personens varor, tjänster eller anseende som utarbetats oberoende av detta eller denna, i synnerhet när det har skett utan ekonomisk ersättning.

Kapitel II

Administrativ förenkling

Artikel 5

Förenkling av förfaranden

1. Medlemsstaterna skall **verifiera och om så är lämpligt** förenkla de förfaranden och formaliteter som gäller för att starta och utöva en tjänsteverksamhet, **om och i den utsträckning de utgör hinder för marknadsstillträde**.

2. **Där så är lämpligt och möjligt skall medlemsstaterna i samverkan med kommissionen införa harmoniserade gemenskapsformulär. Dessa formulär skall vara likställda med certifikat, intyg eller andra dokument avseende etablering som styrker att ett krav har tillgodosetts i den mottagande medlemsstaten.**

3. När medlemsstaterna begär att en tjänsteleverantör eller en tjänstemottagare skall tillhandahålla ett certifikat, ett intyg eller något annat dokument som visar att de uppfyller ett krav, skall medlemsstaterna godta alla dokument från en annan medlemsstat som har en likvärdig funktion eller av vilka det framgår att det berörda kravet är uppfyllt. De kan inte kräva att dokument från en annan medlemsstat tillhandahålls i form av ett original, en vidimerad kopia eller en auktoriserad översättning, förutom i sådana fall där det föreskrivs i andra gemenskapsinstrument eller i undantagsfall som **är motiverade** av tvingande hänsyn till allmänintresset, **inbegripet allmän ordning och säkerhet. Dessa bestämmelser skall inte påverka medlemsstaternas rätt att kräva översättningar av handlingar på sina egna officiella språk.**

4. Punkt 3 skall inte tillämpas på de dokument som avses i **artikel 50 i direktiv 2005/36/EG, i artikel 45.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster⁽¹⁾, i artikel 3.2 i direktiv 98/5/EG, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/58/EG av den 15 juli 2003 om ändring av rådets direktiv 68/151/EEG när det gäller krav på offentlighet i vissa typer av bolag⁽²⁾ eller i rådets elfte direktiv 89/666/EEG av den 21 december 1989 om krav på offentlighet i filialer som har öppnats i en medlemsstat av vissa typer av bolag som lyder under lagstiftningen i en annan stat⁽³⁾.**

Artikel 6

Punkt för gemensam kontakt

1. Medlemsstaterna skall se till att en tjänsteleverantör senast **den ... (*) kan** fullgöra följande förfaranden och formaliteter via **kontaktpunkter** av typen **"punkt för gemensam kontakt" i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel och kapitel III:**

- a) Alla de förfaranden och formaliteter som är nödvändiga för att *denne* skall kunna starta en tjänsteverksamhet, särskilt deklarationer, anmälningar och tillståndsansökningar hos behöriga myndigheter, inbegripet ansökningar om upptagning i register, förteckningar, databaser och yrkessammanslutningar.
- b) Ansökningar om tillstånd som är nödvändiga för utövandet av tjänsteverksamheten.

⁽¹⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽²⁾ EUT L 221, 4.9.2003, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 36.

(*) Tre år efter det att detta direktiv trätt i kraft.

Torsdag 16 februari 2006

2. Om en medlemsstat kräver proformaregistrering skall den berörda medlemsstaten se till att det senast den ... (*) blir möjligt att på elektronisk väg hos punkten för gemensam kontakt göra en proformaregistrering som inte försenar eller på något sätt försvårar tillhandahållandet av de berörda tjänsterna och som inte heller medför någon extrakostnad för tjänsteleverantören.

3. Kommissionen skall samordna punkterna för gemensam kontakt genom att inrätta en punkt för gemensam kontakt på gemenskapsnivå.

4. Inrättandet av punkten för gemensam kontakt skall inte påverka funktions- och behörighetsfördelningen mellan myndigheterna inom de nationella systemen.

Artikel 7

Rätt till information

1. Medlemsstaterna skall se till att följande uppgifter finns lätt tillgängliga för tjänsteleverantörer och tjänstemottagare via **punkterna för gemensam kontakt**:

- a) De krav som gäller för tjänsteleverantörer som är etablerade på deras territorium, särskilt de som rör förfaranden och formaliteter som skall fullgöras för att få starta och utöva tjänsteverksamhet.
- b) Adressuppgifter till behöriga myndigheter så att tjänsteleverantörer kan kontakta dessa direkt, inklusive till myndigheter som ansvarar för utövande av tjänsteverksamhet.
- c) Information om hur och på vilka villkor man får tillgång till offentliga register och databaser rörande tjänsteleverantörer och tjänster.
- d) Information om hur överklagande **i allmänhet** går till vid tvister mellan de behöriga myndigheterna och tjänsteleverantörer eller tjänstemottagare, eller mellan en tjänsteleverantör och en tjänstemottagare, eller mellan olika tjänsteleverantörer.
- e) Adressuppgifter till andra sammanslutningar och organisationer än de behöriga myndigheterna, där tjänsteleverantören eller tjänstemottagaren kan få praktisk hjälp.

2. Medlemsstaterna skall se till att tjänsteleverantörer och tjänstemottagare på begäran kan få stöd från de behöriga myndigheterna i form av upplysningar om hur kraven i punkt 1 a brukar tolkas och tillämpas. **Dessa upplysningar skall i förekommande fall innehålla en enkel vägledning i olika steg. Upplysningarna skall ges på ett klart och tydligt språk.**

3. Medlemsstaterna skall se till att de uppgifter och det stöd som avses i punkterna 1 och 2 tillhandahålls på ett tydligt och entydigt vis, att de är lätt tillgängliga **bland annat** på distans och på elektronisk väg, samt att de hålls aktuella.

4. Medlemsstaterna skall se till att **punkterna för gemensam kontakt** och de behöriga myndigheterna snarast möjligt besvarar varje begäran om sådana upplysningar eller sådan hjälp som avses i punkterna 1 och 2, och att de snarast möjligt underrättar frågeställaren om begäran är felaktig eller ogrundad.

5. Medlemsstaterna skall genomföra punkterna 1–4 senast **den ... (*)**.

6. Medlemsstaterna och kommissionen **skall uppmuntra punkterna för gemensam kontakt** att göra de uppgifter som avses i **denna artikel** tillgängliga på andra gemenskapsspråk **i den mån det är förenligt med deras lagstiftning om språkanvändning**.

7. **De behöriga myndigheternas skyldighet att biträda tjänsteleverantörer och tjänstemottagare innebär inte att dessa myndigheter är skyldiga att tillhandahålla juridisk rådgivning i enskilda fall utan gäller endast allmän information om hur kraven vanligen tolkas eller tillämpas.**

Artikel 8

Förfaranden på elektronisk väg

1. Medlemsstaterna skall se till att alla förfaranden och formaliteter för att starta och utöva en tjänsteverksamhet senast **den ... (*)** kan fullgöras enkelt, **bland annat** på distans och på elektronisk väg, vid **punkten för gemensam kontakt** och de behöriga myndigheterna.

(*) Tre år efter det att detta direktiv trätt i kraft.

Torsdag 16 februari 2006

2. Punkt 1 omfattar inte besiktning av den plats där tjänsten utförs eller av tjänsteleverantörens utrustning eller granskning av dennes fysiska förmåga. **Den omfattar inte heller något krav på att tillhandahålla originaldokument i enlighet med artikel 5. Punkt 1 omfattar inte heller de förfaranden som på grund av tvingande hänsyn till allmänintresset kräver att sökanden är fysiskt närvarande.**

3. Kommissionen skall **säkra** informationssystemens interoperabilitet och användningen av förfaranden på elektronisk väg medlemsstaterna emellan. **Förfarandet i artikel 39.2 skall tillämpas.**

Kapitel III

Etableringsfrihet för tjänsteleverantörer

Avsnitt 1

Tillstånd

Artikel 9

Tillståndssystem

1. Medlemsstaterna **får kräva** tillstånd för att starta och utöva tjänsteverksamhet om följande villkor är uppfyllda:

- a) Tillståndssystemet diskriminerar inte tjänsteleverantören i fråga.
- b) Behovet av ett tillståndssystem **är motiverat** av tvingande hänsyn till allmänintresset.
- c) Det eftersträlvade målet kan inte nås med en mindre begränsande åtgärd, i synnerhet därför att en efterhandskontroll inte skulle få någon reell verkan eftersom det skulle vara för **sent**.

2. **Punkt 1** skall inte tillämpas på tillståndssystem som är obligatoriska eller tillåtna genom andra gemenskapsinstrument.

Punkt 1 skall inte tillämpas på beståndsdelar i tillståndssystem som harmoniseras i enlighet med andra gemenskapsinstrument.

Artikel 10

Villkor för tillståndsgivning

1. Tillståndsgivningen skall följa kriterier som bildar en ram för de nationella myndigheternas bedömning så att bedömningen inte blir godtycklig eller skönsmässig.

2. De kriterier som avses i punkt 1 skall vara

- a) icke-diskriminerande,
- b) **motiverade** av tvingande hänsyn till allmänintresset,
- c) stå i proportion till detta tvingande hänsyn till allmänintresset,
- d) exakta och entydiga,
- e) objektiva,
- f) offentliggjorda i förväg,
- g) **öppna för insyn och tillgängliga.**

Torsdag 16 februari 2006

3. Villkoren för beviljande av tillstånd för en ny etablering får inte överlappa andra krav och kontroller som är likvärdiga eller i allt väsentligt har jämförbara syften och som *tjänsteleverantören* redan omfattas av i en annan eller samma medlemsstat. **Punkterna för gemensam kontakt** och *tjänsteleverantören* skall bistå den behöriga myndigheten med nödvändiga uppgifter om dessa krav. **Vid bedömningen av om villkoren är likvärdiga eller i allt väsentligt jämförbara skall inte enbart målet för och syftet med villkoren bedömas, utan även deras verkan och hur effektivt de kan tillämpas.**

4. Tillståndet skall ge *tjänsteleverantören* rätt att starta eller att utöva tjänsteverksamhet på hela landets territorium, inbegripet att upprätta agenturer, dotterbolag, filialer eller kontor, utom då det av tvingande hänsyn till allmänintresset är motiverat att utfärda ett särskilt tillstånd för varje etablering **eller ett tillstånd som begränsas till en särskild del av det nationella territoriet.**

5. Tillståndet skall utfärdas så snart granskningen av villkoren för att få tillståndet har genomförts och det har fastställts att dessa villkor är uppfyllda.

6. **Förutom i fall då tillstånd beviljats skall eventuella andra** svar från de behöriga myndigheterna, **inbegripet avslag eller återkallande av tillstånd,** motiveras, särskilt med avseende på bestämmelserna i denna artikel, och skall kunna prövas i domstol.

7. **Denna artikel skall inte påverka behörighetsfördelningen mellan de myndigheter i medlemsstaterna som på lokal eller regional nivå utfärdar sådana tillstånd.**

Artikel 11

Tillståndets varaktighet

1. Det tillstånd som *tjänsteleverantören* beviljas får inte vara tidsbegränsat, utom i de fall då
 - a) tillståndet förnyas automatiskt **eller med den enda förutsättningen att villkoren fortsatt uppfylls,**
 - b) antalet tillgängliga tillstånd är begränsat **av tvingande hänsyn till allmänintresset,**
 - c) en begränsad varaktighet **är motiverad** av tvingande hänsyn till allmänintresset.
2. Punkt 1 gäller inte den tidsfrist inom vilken *tjänsteleverantören* måste starta sin verksamhet efter att ha erhållit tillståndet.
3. Medlemsstaterna skall se till att *tjänsteleverantören* är skyldig att underrätta den berörda **punkten för gemensam kontakt** som avses i artikel 6 om **följande förändringar:**
 - bildandet av dotterbolag som utövar verksamhet inom tillståndets tillämpningsområde,
 - **förändringar i dennes situation** som får till följd att villkoren för tillståndet inte längre är **uppfyllda.**
4. **Denna artikel skall inte påverka medlemsstaternas möjlighet att återkalla tillstånd, i särskilt inte i fall då villkoren för beviljande av tillstånd inte längre är uppfyllda.**

Artikel 12

Urval mellan flera sökande

1. Om antalet tillstånd för en viss verksamhet är begränsat på grund av knappa naturresurser eller begränsad teknisk kapacitet skall medlemsstaterna göra ett urval mellan de sökande med hjälp av ett förfarande som uppfyller alla krav på opartiskhet och öppenhet, särskilt kravet på tillräcklig information om att förfarandet inletts **och avslutats.**
2. I de fall som avses i punkt 1 skall tillståndet ges för lämplig begränsad tid och får inte förnyas automatiskt eller innebära några andra fördelar för den *tjänsteleverantör* som senast innehaft tillståndet eller några personer med särskild koppling till denne.

Torsdag 16 februari 2006

3. Utan att det påverkar artiklarna 9 och 10 får medlemsstaterna i sina urvalsförfaranden tillämpa kriterier som rör folkhälsa, hälsa och säkerhet för arbetstagare och egenföretagare, miljöskydd, bevarande av kulturarvet samt främjande av alla offentliga politiska mål som inte står i strid med fördraget.

Artikel 13

Tillståndsgivning

1. Tillståndsgivningen skall följa tydliga förfaranden och formaliteter som skall offentliggöras i förväg och som gör att **berörda parter** kan vara förvissade om att deras ansökan behandlas objektivt och opartiskt.
2. Dessa förfaranden och formaliteter får inte verka avrådande och inte i onödan försvåra eller försena tillhandahållandet av tjänsten. Förfarandena och formaliteterna skall vara lättillgängliga, och de eventuella administrativa kostnader som de kan medföra för de sökande skall vara rimliga i förhållande till omkostnaderna i samband med tillståndsförfarandena **och får inte överstiga kostnaden för tillstånden.**
3. Förfarandena och formaliteterna skall garantera sökandena att deras ansökan *handläggs* snarast möjligt och, under alla omständigheter, inom en rimlig, maximal tidsfrist som fastställts och offentliggjorts i förväg. **Tidsfristen skall inte börja löpa förrän alla handlingar ingivits.**
4. **Medlemsstaterna skall se till att de sökande får svar** inom den tidsfrist som avses i **punkt 3.**
5. **På sökandens begäran** skall ett mottagningsbevis **för ansökan om tillstånd** sändas snarast möjligt. På mottagningsbeviset skall *den tidsfrist som avses i punkt 3 anges.*
6. Om ansökan är **ofullständig skall** de berörda parterna snarast möjligt underrättas om att ytterligare handlingar skall insändas **och om eventuella följder för den tidsfrist som avses i punkt 3.**
7. **Om en ansökan avslås på grund av att den inte är i överensstämmelse med föreskrivna förfaranden eller formaliteter skall de som berörs snarast möjligt informeras om avslaget.**

Avsnitt 2

Otillåtna krav eller krav som skall utvärderas

Artikel 14

Otillåtna krav

Medlemsstaterna får inte ställa något av följande krav för att få starta eller utöva tjänsteverksamhet på landets territorium:

- 1) Diskriminerande krav som direkt eller indirekt grundar sig på nationalitet eller, i fråga om företag, dess säte, i synnerhet
 - a) krav på medborgarskap för *tjänsteverantörer*, deras personal, aktieägare eller medlemmar i företagsledning och styrelse,
 - b) krav på att *tjänsteverantörer*, deras personal, aktieägare eller medlemmar i företagsledning och styrelse skall vara bosatta på landets territorium.
- 2) Förbud mot att vara etablerad i flera medlemsstater eller att vara upptagen i flera medlemsstaters yrkesregister eller yrkessammanslutningar.
- 3) Inskränkningar i *tjänsteverantörens* frihet att välja om etableringen skall avse den huvudsakliga verksamheten eller en biverksamhet, särskilt kravet att *tjänsteverantörens* huvudsakliga verksamhet skall förläggas till landets territorium, eller inskränkningar i friheten att välja om etableringen skall ske i form av en agentur, en filial eller ett dotterbolag.

Torsdag 16 februari 2006

- 4) Krav på ömsesidighet med den medlemsstat där *tjänsteleverantören* redan är etablerad, bortsett från de krav som redan fastställts i gemenskapsinstrumenten rörande energi.
- 5) Tillämpning från fall till fall av en ekonomisk prövning där tillståndsgivningen är beroende av om det kan påvisas att det finns ett ekonomiskt behov eller en efterfrågan på marknaden, och där man utvärderar verksamhetens potentiella eller aktuella ekonomiska effekter eller bedömer om verksamheten stämmer överens med målen i den behöriga myndighetens ekonomiska planering; **detta förbud gäller inte planeringskrav som inte gäller ekonomiska mål utan tjänar överordnade syften i samband med allmänintresset.**
- 6) Direkt eller indirekt inblandning av konkurrerande aktörer, även inom rådgivande organ, vid beviljandet av tillståndet eller då de behöriga myndigheterna antar andra beslut, med undantag för yrkessammanslutningar eller andra organ som handlar i egenskap av behöriga myndigheter; **detta förbud gäller inte samråd med organisationer av typen handelskammare eller med arbetsmarknadens parter i andra frågor än enskilda ansökningar om tillstånd.**
- 7) Skyldighet att ställa eller bidra till en ekonomisk säkerhet eller att ta en försäkring hos en tjänsteleverantör eller ett organ som är etablerat på territoriet. **Detta påverkar inte medlemsstaternas möjligheter att kräva ekonomisk säkerhet och inte heller hindrar det (förutsatt att principerna om icke-skydd, icke-restriktioner och icke-snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden samt icke-diskriminering på grund av nationalitet iakttas), utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29.4, att en medlemsstat kräver att en försäkring skall tas genom eller från företag åt vilka medlemsstaten beviljat särskilda eller exklusiva rättigheter; inte heller påverkar det krav som hör samman med deltagande i en kollektiv garantifond, till exempel för medlemmar i yrkesorgan eller yrkesorganisationer.**
- 8) Skyldighet **att ha** varit **förregistrerad** i registren på landets territorium eller att **tidigare** ha bedrivit verksamhet på territoriet.

Artikel 15

Krav som skall utvärderas

1. Medlemsstaterna skall undersöka om det i deras respektive rättsordningar finns några krav av det slag som anges i punkt 2 och, om så är fallet, se till att dessa krav uppfyller villkoren i punkt 3. Medlemsstaterna skall anpassa sina lagar och andra författningar så att de uppfyller villkoren.
2. Medlemsstaterna skall undersöka om det i deras respektive rättsordningar föreskrivs att följande icke-diskriminerande krav skall vara uppfyllda vid start eller utövande av tjänsteverksamhet:
 - a) Kvantitativa eller geografiska begränsningar, särskilt i form av begränsningar knutna till folkmängd eller ett minsta geografiskt avstånd mellan olika *tjänsteleverantörer*.
 - b) Krav på att *tjänsteleverantören* skall ha en viss juridisk **form**.
 - c) Krav på företagets **kapitalinnehav**.
 - d) Krav som innebär att endast vissa *tjänsteleverantörer* på grund av verksamhetens särskilda karaktär får starta tjänsteverksamheten i fråga, med undantag för krav **rörande ärenden som omfattas av avdelning II i direktiv 2005/36/EG** eller sådana krav som föreskrivs i andra gemenskapsinstrument.
 - e) Förbud mot att inneha flera *driftställen* inom en och samma *medlemsstat*.
 - f) Krav på ett minsta antal anställda.
 - g) Obligatoriska minimi- och/eller maximipriser som *tjänsteleverantörerna* måste **tillämpa**.
 - h) **Krav** på att *tjänsteleverantören* vid sidan av sin tjänst skall utföra andra specifika tjänster.

Torsdag 16 februari 2006

3. Medlemsstaterna skall se till att kraven i punkt 2 uppfyller *följande villkor*:
 - a) Icke-diskriminering: kraven *får inte vara* direkt eller indirekt diskriminerande på grund av nationalitet eller i fråga om företag, företags säte.
 - b) Nödvändighet: kraven **skall vara motiverade** av tvingande hänsyn till allmänintresset.
 - c) Proportionalitet: kraven *skall vara lämpliga för att uppnå* det mål som eftersträvas och *får inte sträcka sig* längre än vad som är nödvändigt för att målet skall uppfyllas samtidigt som andra, mindre begränsande åtgärder inte skulle ge samma resultat.
4. I den gemensamma utvärderingsrapport som avses i artikel 38 skall medlemsstaterna ange
 - a) vilka krav de har för avsikt att behålla, samt skälen för att de anser att dessa krav uppfyller villkoren i punkt 3, och
 - b) vilka krav som har upphävts eller anpassats.
5. **Punkterna 1 till 4 skall inte tillämpas på lagstiftning på områdena för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och socialförsäkringssystem, inklusive obligatoriska sjukförsäkringssystem.**

Kapitel IV

Fri rörlighet för tjänster

Avsnitt 1

Administrativt samarbete

Artikel 16

Tillsynens effektivitet

1. Medlemsstaterna skall se till att de befogenheter för övervakning av och tillsyn över **tjänsteleverantörer som** föreskrivs i de nationella lagstiftningarna utövas också när tjänsten tillhandahålls i en annan medlemsstat.
2. **Punkt 1 innebär inte att den medlemsstat där tjänsteleverantören har sin huvudsakliga etablering är skyldig att göra några faktiska kontroller eller genomföra övervakning i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls.**
3. **De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls får göra kontroller, inspektioner och utredningar på plats, under förutsättning att dessa kontroller, inspektioner och utredningar är objektivt motiverade och icke-diskriminerande.**

Artikel 17

Ömsesidigt bistånd

1. **Medlemsstaterna skall ömsesidigt** bistå varandra och göra sitt yttersta för att samarbeta effektivt vid kontrollen av tjänsteleverantörer och deras tjänster.
2. **Den mottagande medlemsstaten skall ansvara för tillsynen av tjänsteleverantörens verksamhet på det egna territoriet. Den mottagande medlemsstaten skall utöva denna tillsyn i enlighet med punkt 3.**
3. **Den mottagande medlemsstaten skall**
 - **vidta de åtgärder som krävs för att garantera att tjänsteleverantörerna följer den nationella lagstiftningen i fråga om utövandet av en tjänsteverksamhet på medlemsstatens territorium, samt i de fall där artikel 21.1 tredje stycket är tillämplig,**
 - **göra de kontroller, inspektioner och utredningar som krävs för att kontrollera den tillhandahållna tjänsten,**
 - **göra de kontroller, inspektioner och utredningar som begärs av den medlemsstat där tjänsteleverantören har sin huvudsakliga etablering.**

Torsdag 16 februari 2006

4. *Medlemsstaterna skall så fort som möjligt och på elektronisk väg översända de upplysningar som andra medlemsstater eller kommissionen begär.*
5. *Om medlemsstaterna får kännedom om en tjänsteleverantörs olagliga uppträdande eller om specifika omständigheter som skulle kunna orsaka allvarlig skada i en medlemsstat, skall de genast underrätta den medlemsstat där tjänsteleverantören har sin huvudsakliga etablering.*
6. *En mottagande medlemsstat som efter att ha genomfört kontroller, inspektioner och utredningar enligt punkt 3 konstaterar att tjänsteleverantören inte har uppfyllt sina åtaganden, kan i överensstämmelse med sin lagstiftning och gemenskapslagstiftningen antingen ålägga denne att ställa säkerhet eller vidta tillfälliga åtgärder mot tjänsteleverantören. Säkerheten kan användas för att verkställa beslut och domar i administrativa, civilrättsliga och straffrättsliga ärenden.*

Artikel 18

Ömsesidigt bistånd när tjänsteleverantören förflyttar sig

1. *Den medlemsstat där tjänsteleverantören har sin huvudsakliga etablering skall ansvara för tillsynen av tjänsteleverantören på det egna territoriet i enlighet med punkt 2, särskilt genom tillsynsåtgärder vid tjänsteleverantörens etableringsort.*
2. *Den medlemsstat där tjänsteleverantören har sin huvudsakliga etablering skall*
 - *utföra de kontroller, inspektioner och utredningar som en annan medlemsstat begär och informera denna medlemsstat om resultaten och i förekommande fall om de åtgärder som vidtagits,*
 - *lämna upplysningar om de tjänsteleverantörer som är etablerade på dess territorium, om en annan medlemsstat begär det, särskilt en bekräftelse på att de är etablerade inom det egna territoriet och att de lagligen utövar sin verksamhet där.*
3. *Den medlemsstat där tjänsteleverantören har sin huvudsakliga etablering får inte vägra att vidta tillsyns- eller genomförandeåtgärder på det egna territoriet med hänvisning till att tjänsten tillhandahållits, eller orsakat skada, i en annan medlemsstat.*

Artikel 19

Varningsmekanism

1. *En medlemsstat som fått kännedom om allvarliga specifika skeenden eller omständigheter som skulle kunna orsaka allvarlig skada för människors hälsa eller säkerhet på det egna territoriet eller i andra medlemsstater, skall genast underrätta ursprungsmedlemsstaten, övriga berörda medlemsstater och kommissionen.*
2. *Kommissionen skall främja och medverka i driften av ett europeiskt nätverk av myndigheter i medlemsstaterna för att genomföra punkt 1.*
3. *Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 39.2 utarbeta och regelbundet uppdatera riktlinjer för driften av det nätverk som avses i punkt 2.*

Artikel 20

Tillämpningsföreskrifter

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 39.2 anta de tillämpningsföreskrifter som krävs för att genomföra bestämmelserna i **artikel 17** och de praktiska metoderna för utbyte av information på elektronisk väg mellan **medlemsstaterna**, särskilt bestämmelserna om informationssystemens interoperabilitet.

Torsdag 16 februari 2006

Avsnitt 2

Friheten att tillhandahålla tjänster och undantag

Artikel 21

Frihet att tillhandahålla tjänster

1. Medlemsstaterna skall **respektera tjänsteleverantörernas rätt att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat än etableringsmedlemsstaten.**

Den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls skall garantera fritt tillträde till och fritt utövande av tjänsteverksamhet inom sitt territorium.

Medlemsstaterna får inte göra tillträde till eller utövande av en tjänsteverksamhet på sitt territorium beroende av krav som inte respekterar följande principer:

- a) **Icke-diskriminering:** kravet får varken direkt eller indirekt vara diskriminerande på grundval av nationalitet eller, för juridiska personer, etableringsmedlemsstat.
- b) **Nödvändighet:** kravet skall motiveras med skäl som avser den allmänna ordningen eller säkerheten eller skydd av hälsa och miljö.
- c) **Proportionalitet:** kraven skall vara lämpliga för att uppnå det mål som eftersträvas och får inte sträcka sig längre än vad som är nödvändigt för att målet skall uppfyllas.

2. **Medlemsstaterna får inte** inskränka den fria rörligheten för tjänster som utförs av en tjänsteleverantör som är etablerad i en annan medlemsstat, särskilt genom att ställa följande krav:

- a) Kravet att tjänsteleverantören skall vara etablerad inom landets territorium.
- b) Kravet att tjänsteleverantören **skall skaffa** ett tillstånd hos de behöriga myndigheterna, inbegripet genom att tas upp i ett register eller i en yrkessammanslutning på deras territorium, **utom i de fall som föreskrivs i detta direktiv eller i andra gemenskapsrättsinstrument.**
- c) **Förbudet** för tjänsteleverantören att skaffa sig viss infrastruktur inom landets territorium, såsom ett kontor eller en mottagning, om detta är nödvändigt för att tjänsteleverantören skall kunna utföra sina **tjänster.**
- d) **Tillämpningen** av ett särskilt avtalsförhållande mellan tjänsteleverantören och tjänstemottagaren som hindrar eller inskränker ett oberoende tillhandahållande av tjänster.
- e) Kravet att tjänsteleverantören skall ha en särskild legitimation utfärdad av landets behöriga myndigheter, för att få utöva en viss tjänsteverksamhet.
- f) Krav på att bruket av den utrustning **och det material** som krävs för tjänstens utförande skall uppfylla vissa villkor, **utom då detta är nödvändigt för att garantera hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.**
- g) Inskränkningar av den fria rörlighet att tillhandahålla tjänster som avses i **artikel 24.**

3. **Dessa bestämmelser hindrar inte den medlemsstat till vilken tjänsteleverantören förflyttar sig från att ställa krav i samband med tillhandahållandet av en tjänsteverksamhet där detta är motiverat av skäl som avser den allmänna ordningen och säkerheten, miljöskydd och folkhälsa. De hindrar inte heller medlemsstaterna från att, i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen, tillämpa sina regler för anställningsvillkor, inbegripet regler i kollektivavtal.**

4. **Senast den ...(*) skall kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna och arbetsmarknadsparterna på europeisk nivå, till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel, i vilken kommissionen skall beakta behovet av harmoniseringsåtgärder avseende tjänsteverksamhet som omfattas av detta direktiv.**

(*) Fem år efter det att detta direktiv trätt i kraft.

Torsdag 16 februari 2006

Artikel 22

Allmänna **undantag**

Artikel 21 skall inte tillämpas på

- 1) **tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som tillhandahålls i en annan medlemsstat, bland annat:**
 - a) **posttjänster som omfattas av** Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾,
 - b) **elöverförings-, eldistributions- och elleveranstjänster** enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽²⁾,
 - c) **gasöverförings-, gasdistributions-, gasleverans- och gaslagringstjänster** enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽³⁾,
 - d) **vattendistributions- och vattenleveranstjänster samt avloppsvattentjänster,**
 - e) **avfallshantering,**
- 2) områden som omfattas av direktiv 96/71/EG,
- 3) områden som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁴⁾,
- 4) **verksamhet som innefattar indrivning av fordringar,**
- 5) **när det gäller yrkeskvalifikationer,** bestämmelserna i direktiv 2005/36/EG inklusive krav i de medlemsstater där tjänsten tillhandahålls som innebär att en verksamhet förbehålls ett visst yrke,
- 6) bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 om vilken lagstiftning som skall tillämpas,
- 7) **när det gäller administrativa formaliteter beträffande fri rörlighet för personer och deras hemvist,** bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgarnas och deras familjemedlemmars rätt att färdas och uppehålla sig fritt på medlemsstaternas område ⁽⁵⁾ om vilka administrativa formaliteter som de berörda skall fullgöra hos de behöriga myndigheterna i **den mottagande medlemsstaten,**
- 8) **i fråga om avfallstransporter:** den tillståndsgivning som avses i artiklarna 3 och 4 i rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen ⁽⁶⁾,
- 9) upphovsrätt, närstående rättigheter, rättigheter som avses i rådets direktiv 87/54/EEG av den 16 december 1986 om rättsligt skydd för kretsmönster i halvledarprodukter ⁽⁷⁾ och i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser ⁽⁸⁾ samt industriellt **rättsskydd,**
- 10) **lagstadgad** revision av ett företags redovisning,
- 11) tjänster som i den medlemsstat dit tjänsteleverantören **förflyttar sig** för att tillhandahålla sina tjänster **är förbjudna, om detta förbud är motiverat** med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan,

⁽¹⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽³⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 57.

⁽⁴⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽⁵⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽⁶⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2557/2001 (EGT L 349, 31.12.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ EGT L 24, 27.1.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 77, 27.3.1996, s. 20.

Torsdag 16 februari 2006

- 12) särskilda krav från den medlemsstat inom vilken *tjänsteleverantören* förflyttar sig, vilka är direkt knutna till den särskilda karaktären hos den plats där tjänsten utförs, ***den särskilda risk som skapas genom tjänsten på den plats där den utförs eller hälsan och säkerheten på arbetsplatsen***, och som måste följas för att den allmänna ordningen eller den allmänna säkerheten skall kunna säkras, eller folkhälsan eller miljön skall kunna ***skyddas***,
- 13) ***registrering*** av fordon som leasats i en annan medlemsstat,
- 14) ***alla bestämmelser i internationell privaträtt, särskilt bestämmelser om avtalsenliga och icke-avtalsenliga förpliktelser, inbegripet avtalsformen.***

Artikel 23

Undantag i enskilda fall

1. Genom avvikelse från *artikel 21* får en medlemsstat i undantagsfall vidta åtgärder gentemot en *tjänsteleverantör* som är etablerad i en annan medlemsstat om åtgärden avser ett av följande områden:
 - a) Tjänsternas säkerhet, inklusive aspekter som har samband med folkhälsa.
 - b) Utövandet av ett yrke.
 - c) Skydd av den allmänna ordningen, särskilt aspekter som har samband med skyddet av minderåriga.
2. Den åtgärd som avses i punkt 1 får vidtas ***endast om*** följande villkor är uppfyllda:
 - a) De nationella bestämmelser med stöd av vilka åtgärden vidtas har inte varit föremål för en gemenskaps-harmonisering i fråga om de områden som avses i punkt 1.
 - b) Åtgärden medför ett mer omfattande skydd för tjänstemottagaren än den åtgärd som ursprungsmedlemsstaten skulle kunna vidta med stöd av sina nationella bestämmelser.
 - c) Ursprungsmedlemsstaten har inte vidtagit några åtgärder eller har vidtagit åtgärder som är otillräckliga i förhållande till dem som avses i ***artikel 18.2***.
 - d) Åtgärden skall vara proportionerlig.
3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka bestämmelserna om fri rörlighet för tjänster eller om sådana undantag från dessa bestämmelser som fastställs i olika gemenskapsinstrument.

Avsnitt 3

Tjänstemottagarnas rättigheter

Artikel 24

Otillåtna begränsningar

Medlemsstaterna får inte ställa sådana krav på tjänstemottagarna att de inskränker utnyttjandet av en tjänst som utförs av en *tjänsteleverantör* som är etablerad i en annan medlemsstat, i synnerhet följande:

- a) Kravet att tillstånd skall erhållas från de behöriga myndigheterna, eller att en deklaration skall göras till dem.
- b) Begränsningar av möjligheterna till skatteavdrag eller av ekonomiska bidrag på grund av att *tjänsteleverantören* är etablerad i en annan medlemsstat eller på grund av den plats där tjänsten utförs.
- c) Ålägganden för tjänstemottagaren att betala diskriminerande eller orimliga avgifter för den utrustning som behövs för att ta emot en tjänst på distans från en annan medlemsstat.

Torsdag 16 februari 2006

Artikel 25

Icke-diskriminering

1. Medlemsstaterna skall se till att tjänstemottagarna inte omfattas av diskriminerande krav som grundas på **enbart** deras nationalitet eller bosättningsort.
2. Medlemsstaterna skall se till att de allmänna villkor för tillgång till en tjänst som *tjänsteleverantören* ställer till allmänhetens förfogande inte innehåller diskriminerande villkor som grundar sig på **enbart** tjänstemottagarens nationalitet eller bosättningsort, dock utan att det påverkar möjligheten att införa sådana skillnader i villkoren för tillgång till tjänsten som är direkt motiverade av objektiva faktorer.

Artikel 26

Stöd till tjänstemottagarna

1. Medlemsstaterna skall se till att tjänstemottagarna **via punkterna för gemensam kontakt** kan få tillgång till **följande**:
 - a) Uppgifter om vilka krav som gäller i andra medlemsstater för start och utövande av tjänsteverksamhet, i synnerhet konsumentskydds krav.
 - b) **Allmänna** uppgifter om vilka möjligheter det finns att få sin sak prövad vid en eventuell tvist mellan en *tjänsteleverantör* och en tjänstemottagare.
 - c) Adressuppgifter till sammanslutningar eller **organisationer hos** vilka *tjänsteleverantörer* eller *tjänstemottagare* av tjänster kan få praktisk hjälp.

Där så är lämpligt skall råd från behöriga myndigheter även omfatta en enkel vägledning i olika steg.

Uppgifter och stöd skall tillhandahållas på ett tydligt och entydigt sätt, vara lätt tillgängliga även på distans och på elektronisk väg samt hållas aktuella.

2. Medlemsstaterna kan anförtro den uppgift som avses i punkt 1 till **något annat** organ, såsom "Euroguichets", rådgivningskontoren inom det extrajudiciella europeiska nätet (EEJ-net), konsumentorganisationerna eller "Euro Info Centres".

Senast den ...(*) skall medlemsstaterna meddela kommissionen namn och adress för de utsedda organen. Kommissionen skall översända dessa uppgifter till alla medlemsstater.

3. För att kunna lämna de uppgifter som avses i punkt 1 skall det organ till vilket tjänstemottagaren har vänt sig, vända sig till organet i den berörda medlemsstaten. Det sistnämnda organet skall översända uppgifterna snarast möjligt. Medlemsstaterna skall se till att dessa organ bistår varandra och gör sitt yttersta för att samarbeta effektivt.

4. Kommissionen skall i enlighet med *förfarandet i artikel 39.2* anta tillämpningsföreskrifter för punkterna 1–3, där de tekniska metoderna för informationsutbyte mellan organ i olika medlemsstater fastställs och särskilt informationssystemens interoperabilitet.

Artikel 27

Stöd till tjänsteleverantörer

1. **Medlemsstaterna skall se till att tjänsteleverantörer senast den ...(*) via punkten för gemensam kontakt kan fullgöra samtliga förfaranden och formaliteter som krävs i enlighet med detta direktiv för utövande av tjänsteverksamhet i en annan medlemsstat.**

2. **Artiklarna 6–8 skall tillämpas på motsvarande sätt.**

(*) Tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Torsdag 16 februari 2006

Kapitel V

Tjänsternas kvalitet

Artikel 28

Upplysningar om tjänsteleverantörerna och deras tjänster

1. **Kommissionen och** medlemsstaterna skall se till att tjänsteleverantörer ställer följande upplysningar **till förfogande för tjänstemottagarna, punkten för gemensam kontakt på gemenskapsnivå och punkterna för gemensam kontakt i den mottagande medlemsstaten**

- a) Namn, **bolagsform om det rör sig om en juridisk person**, den adress där tjänsteleverantören är etablerad och andra adressuppgifter som gör att man snabbt kan komma i direktkontakt med *denne*, i förekommande fall via e-post.
- b) Register och registreringsnummer eller motsvarande, om tjänsteleverantören är inskriven i ett handelsregister eller något annat liknande offentligt register.
- c) Om verksamheten kräver tillstånd, adressuppgifter till den behöriga myndigheten eller **punkten för gemensam kontakt**.
- d) Om tjänsteleverantörens verksamhet är föremål för mervärdesskatt, det registreringsnummer som avses i artikel 22.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽¹⁾.
- e) Beträffande reglerad yrkesverksamhet, den yrkesorganisation eller liknande sammanslutning hos vilken tjänsteleverantören är registrerad, och yrkestiteln samt den medlemsstat i vilken tjänsteleverantören tilldelas denna titel.
- f) Standardklausuler och allmänna villkor om tjänsteleverantören tillämpar sådana.
- g) Avtalsbestämmelser om vilken lagstiftning som skall tillämpas på avtalet och/eller om behörig domstol.
- h) **Om en yrkesansvarsförsäkring eller likvärdiga garantier krävs, de uppgifter som avses i artikel 29.1, särskilt försäkringsgivarens eller garantigivarens namn och adress samt yrkesmässig och geografisk täckning och intyg om att försäkringsinbetalningar gjorts i tid.**

2. Medlemsstaterna skall se till att de upplysningar som avses i punkt 1, i enlighet med tjänsteleverantörens val:

- a) lämnas av tjänsteleverantören på dennes eget initiativ,
- b) är lättillgängliga för tjänstemottagaren på den plats där tjänsten utförs eller där avtalet ingås,
- c) är lättillgängliga för tjänstemottagaren på elektronisk väg genom en adress som tjänsteleverantören angivit,
- d) finns med i tjänsteleverantörens alla informationshandlingar som ges till tjänstemottagaren och där tjänsterna beskrivs i detalj.

3. Medlemsstaterna skall se till att tjänsteleverantören på tjänstemottagarens begäran lämnar följande kompletterande upplysningar:

- a) En sammanfattning av vad tjänsten i huvudsak omfattar.
- b) Priset på tjänsten eller, då ett exakt pris inte kan anges, den beräkningsmetod som används för att fastställa priset så att tjänstemottagaren kan kontrollera priset, eller en tillräckligt detaljerad offert.
- c) Tjänsteleverantörens rättsliga ställning och företagets juridiska form.
- d) För reglerade yrken, en hänvisning till vilka regler som gäller för ett visst yrke i *den mottagande medlemsstaten* och en anvisning om hur man kan få del av dem.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/18/EG (EUT L 51, 22.2.2006, s. 12).

Torsdag 16 februari 2006

4. Medlemsstaterna skall se till att de upplysningar som *tjänsteleverantören* skall lämna och som avses i detta kapitel tillhandahålls eller meddelas på ett klart och otvetydigt sätt och i god tid innan avtalet ingås eller innan tjänsten utförs, om det inte finns något skriftligt avtal.

5. Den upplysningsskyldighet som avses i detta kapitel gäller vid sidan av de krav som redan föreskrivs i gemenskapsrätten och hindrar inte medlemsstaterna från att ställa ytterligare krav på upplysningar från de *tjänsteleverantörer* som är etablerade på deras territorium.

6. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i *artikel 39.2* närmare fastställa innehållet i de upplysningar som avses i punkterna 1 och 3 i denna artikel med hänsyn tagen till hur vissa verksamheter är beskaffade, och ange närmare villkor för tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2.

Artikel 29

Yrkesansvarsförsäkringar och garantier

1. Medlemsstaterna **får kräva** att de *tjänsteleverantörer* vars tjänster utgör en **direkt och** särskild hälso- eller **säkerhetsrisk för** tjänstemottagaren **eller en tredje person, eller för tjänstemottagarens ekonomiska säkerhet, eller en miljörisk**, skall **teckna** en yrkesansvarsförsäkring som skall vara anpassad till riskens art och omfattning, eller **tillhandahålla** andra **garantier som** är likvärdiga eller i allt väsentligt har jämförbara syften. **Yrkesansvarsförsäkringen eller garantin skall även täcka de risker som tjänsterna kan medföra då de tillhandahålls i andra medlemsstater.**

2. **Medlemsstaterna får kräva att en tjänsteleverantör som för första gången förflyttar sig från en medlemsstat till en annan för att tillhandahålla tjänster skall informera den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten i förväg genom en skriftlig underrättelse, inbegripet uppgifter om eventuellt försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar. En sådan underrättelse skall förnyas en gång om året om tjänsteleverantören har för avsikt att tidsbegränsat eller tillfälligt tillhandahålla tjänster i den medlemsstaten under det året. Tjänsteleverantören får lämna underrättelsen på valfritt sätt.**

3. Medlemsstaterna skall se till att **tjänsteleverantörerna upplyser tjänstemottagarna** om den försäkring och de garantier som avses i punkt 1, särskilt försäkringsgivarens eller garantigivarens namn och adress samt geografisk täckning.

4. När en *tjänsteleverantör* etablerar sig **eller tillhandahåller tjänster** på medlemsstatens territorium får denna inte kräva en ansvarsförsäkring eller en ekonomisk säkerhet, om *tjänsteleverantören* redan omfattas av en garanti som är likvärdig eller i allt väsentligt har jämförbara syften i en annan medlemsstat där *denne* redan är etablerad.

Om en medlemsstat kräver en försäkring mot ekonomiska risker till följd av yrkesansvaret, skall denna medlemsstat som tillräckligt styrkande handling från en tjänsteleverantör som är etablerad i en annan medlemsstat acceptera ett intyg om sådan försäkring som utfärdats av en bank eller ett försäkringsbolag i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad.

Om det endast rör sig om en delvis likvärdig försäkring eller garanti får medlemsstaterna begära en kompletterande garanti som täcker de aspekter som inte redan omfattas.

5. *Punkterna 1–4* skall inte påverka de system för yrkesansvarsförsäkringar eller garantier som föreskrivs i andra gemenskapsrättsliga instrument.

6. För att genomföra punkt 1 får kommissionen i enlighet med förfarandet i *artikel 39.2* upprätta en förteckning över de tjänster som har de kännetecken som avses i punkt 1 samt de gemensamma kriterier som gör det möjligt att fastställa hur den försäkring eller de garantier som avses i nämnda punkt bör vara utformade med hänsyn till riskens art och omfattning.

Torsdag 16 februari 2006

Artikel 30

Kundgaranti

Medlemsstaterna skall se till att *tjänsteleverantörer* på tjänstemottagarnas begäran upplyser dem om eventuella kundgarantier, vad garantin omfattar samt andra viktiga upplysningar för att kunna ta den i anspråk, särskilt dess giltighet och var den **gäller**.

Artikel 31

Kommersiella meddelanden från reglerade yrken

1. Medlemsstaterna skall upphäva totala förbud mot kommersiella meddelanden från reglerade yrken.
2. Medlemsstaterna skall se till att kommersiella meddelanden från reglerade yrken följer de yrkesetiska reglerna i överensstämmelse med gemenskapsrätten, särskilt beträffande yrkesverksamhetens oberoende, värdighet och integritet samt eventuell tystnadsplikt beroende på yrkets särskilda karaktär.

Artikel 32

Verksamhet på flera olika områden

1. Medlemsstaterna skall se till att det inte ställs krav på *tjänsteleverantörer* att de skall utöva endast en viss angiven verksamhet eller krav som inskränker möjligheten att utöva flera verksamheter ensam eller tillsammans med en partner.

Sådana krav kan emellertid ställas på följande typer av *tjänsteleverantörer*:

- a) Reglerade yrken, i de fall då det är motiverat för att se till att olika yrkesspecifika etiska krav följs.
 - b) *Tjänsteleverantörer* såsom certifiering, ackreditering, teknisk besiktning, prover eller försök, om det är motiverat för att garantera deras oberoende och opartiskhet.
2. Om verksamhet på flera olika områden är tillåten skall medlemsstaterna se till följande:
 - a) De skall förhindra intressekonflikter och oförenlighet mellan vissa verksamheter.
 - b) De skall garantera det oberoende och den opartiskhet som krävs för viss verksamhet.
 - c) De skall se till att de olika verksamheternas etiska krav är förenliga sinsemellan, särskilt i fråga om tystnadsplikt.
 3. Medlemsstaterna skall se till att *tjänsteleverantörer* på tjänstemottagarnas begäran upplyser dem om sina verksamheter och partnerskap på olika områden samt vilka åtgärder som vidtagits för att undvika intressekonflikter. Dessa upplysningar skall finnas med i *tjänsteleverantörens* alla informationshandlingar där tjänsterna beskrivs i **detalj**.

Artikel 33

Kvalitetspolitik

1. Medlemsstaterna skall i samarbete med kommissionen vidta stödåtgärder för att uppmuntra *tjänsteleverantörer* att frivilligt säkerställa tjänsternas kvalitet, särskilt genom att
 - a) låta certifiera verksamheten eller låta den utvärderas av oberoende organ,
 - b) utarbeta egna kvalitetskriterier eller tillämpa andra kvalitetskriterier eller kvalitetsmärkningssystem som utarbetats av yrkessammanslutningar på gemenskapsnivå.

Torsdag 16 februari 2006

2. Medlemsstaterna skall se till att information om innebörden av och tilldelningskriterierna för kvalitetsmärkningen och andra kvalitetstecken som rör tjänster är lättillgängliga för såväl mottagarna som *tjänsteleverantörerna*.
3. Medlemsstaterna skall i samarbete med kommissionen vidta stödåtgärder för att uppmuntra yrkessammanslutningar, handelskamrar och hantverks- och industriföreningar i medlemsstaterna att samarbeta på gemenskapsnivå för att förbättra kvaliteten på tjänsterna, särskilt genom att underlätta erkännandet av *tjänsteleverantörernas* kvalitetsnivå.
4. Medlemsstaterna skall i samarbete med kommissionen vidta stödåtgärder för att uppmuntra till utveckling av förmedlingen av kritiska uppgifter om tjänsternas kvalitet och brister, särskilt genom att det på gemenskapsnivå utformas jämförande prover eller försök och att resultaten av dessa sprids.
5. Medlemsstaterna **skall i samarbete med kommissionen uppmuntra** utvecklingen av frivilliga europeiska normer som skall underlätta kompatibiliteten mellan de tjänster som tillhandahålls av *tjänsteleverantörer* från olika medlemsstater, mottagarinformationen och tjänsternas kvalitet.

Artikel 34

Twistlösning

1. Medlemsstaterna skall vidta de allmänna åtgärder som är nödvändiga för att se till att *tjänsteleverantörer* lämnar en postadress, ett faxnummer eller en e-postadress **och ett telefonnummer** dit alla tjänstemottagare, även de som är bosatta i en annan medlemsstat, direkt kan vända sig med klagomål eller förfrågan om den utförda tjänsten. ***Tjänsteleverantörerna skall lämna sin officiella adress om denna inte överensstämmer med deras korrespondensadress.***
2. Medlemsstaterna skall vidta de allmänna åtgärder som är nödvändiga för att se till att *tjänsteleverantörer* besvarar de klagomål som avses i punkt 1 så snart som möjligt och skyndsamt försöker finna ***tillfredsställande*** lösningar.
3. Medlemsstaterna skall vidta de allmänna åtgärder som är nödvändiga för att se till att *tjänsteleverantörer* är skyldiga att styrka att de upplysningsskyldigheter som anges i detta direktiv är uppfyllda och att upplysningarna är korrekta.
4. Då det krävs en ekonomisk garanti för verkställande av ett domstolsbeslut skall medlemsstaterna erkänna likvärdiga garantier som ställts hos en *tjänsteleverantör* eller hos ett organ etablerat i en annan medlemsstat.
5. Medlemsstaterna skall vidta de allmänna åtgärder som är nödvändiga för att se till att de *tjänsteleverantörer* som skall följa vissa uppföranderegler, eller som är medlemmar i en yrkessammanslutning där det föreskrivs twistlösning utanför domstol, upplyser tjänstemottagaren om detta, nämner det i alla handlingar där någon av tjänsterna beskrivs i detalj samt anger hur man kan få närmare information om vad som utmärker denna form av twistlösning och på vilka villkor den får tillämpas.

Artikel 35

Uppgifter om *tjänsteleverantörens* anseende

1. Medlemsstaterna skall på begäran av en annan medlemsstats behöriga myndighet översända alla upplysningar om eventuella domar i brottmål, administrativa eller disciplinära påföljder eller åtgärder samt beslut om bedrägliga konkurser som fattats av deras behöriga myndigheter mot en *tjänsteleverantör* och som är av ***direkt relevans för*** dennes ***kompetens eller yrkesmässiga trovärdighet.***

En begäran enligt denna punkt skall vederbörligen motiveras, särskilt när det gäller skälen till att upplysningarna begärs.

Torsdag 16 februari 2006

2. Den medlemsstat som översänder de upplysningar som avses i punkt 1 skall samtidigt ange om det rör sig om ett slutgiltigt beslut eller om beslutet har överklagats samt möjligt datum för beslut om överklagandet.

Dessutom skall medlemsstaten ange enligt vilka nationella bestämmelser tjänsteleverantören har dömts eller straffats.

3. Vid genomförandet av **punkterna 1 och 2** skall **bestämmelserna om skydd av personuppgifter och de rättigheter som dömda eller på annat sätt bestraffade personer har i de berörda medlemsstaterna respekteras, även om det varit yrkessammanslutningar som beslutat om bestraffning. All information som är offentlig skall vara lättillgänglig för konsumenterna.**

Kapitel VI

Konvergensprogram

Artikel 36

Uppföranderegler på gemenskapsnivå

1. Medlemsstaterna skall i samarbete med kommissionen vidta stödåtgärder för att uppmuntra att uppföranderegler, som är förenliga med gemenskapsrätten, utarbetas på gemenskapsnivå, **särskilt av yrkesorganisationer eller liknande sammanslutningar eller förbund, i syfte att underlätta tillhandahållandet av tjänster eller tjänsteleverantörers etablering i en annan medlemsstat.**

2. Medlemsstaterna skall se till att de uppföranderegler som avses i punkt 1 är tillgängliga på distans och på elektronisk **väg**.

3. Medlemsstaterna skall se till att **tjänsteleverantörer** på tjänstemottagarens begäran eller i alla handlingar där detaljerade uppgifter om tjänsterna lämnas anger vilka eventuella uppföranderegler som de omfattas av samt var dessa regler finns att tillgå elektroniskt och på vilka **språk**.

Artikel 37

Kompletterande harmonisering

1. *Kommissionen* skall senast den ... (*) undersöka möjligheten att lägga fram förslag till harmoniseringsinstrument avseende följande frågor:

- a) Villkor för utförande av **värde transporter**.
- b) **Start** av verksamhet som innefattar indrivning av fordringar.
- c) **Säkerhetstjänster**.

Artikel 38

Ömsesidig utvärdering

1. *Senast den ... (**)* skall medlemsstaterna sammanställa en rapport till kommissionen *om krav som skall utvärderas*, med de upplysningar som avses i **artikel 15.4**.

2. Kommissionen skall översända de rapporter som föreskrivs i punkt 1 till medlemsstaterna vilka inom sex månader skall inkomma med synpunkter på var och en av rapporterna. Inom samma tidsfrist skall kommissionen höra berörda parter om rapporterna.

3. Kommissionen skall lägga fram dessa rapporter och medlemsstaternas synpunkter för den kommitté som avses i artikel 39.1, som får yttra sig.

4. Med hänsyn tagen till de synpunkter som avses i punkterna 2 och 3, skall kommissionen senast **den ... (***)** till Europaparlamentet och rådet lägga fram en sammanfattande rapport med eventuella ytterligare förslag.

(*) Ett år efter det att direktivet har trätt i kraft.

(**) Tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

(***) Fyra år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Torsdag 16 februari 2006

Artikel 39

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall artikel 3 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet skall iakttas.
3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 40

Översynsklausul

Efter den sammanfattande rapport som avses i *artikel 38.4* skall kommissionen vart tredje år lägga fram en **övergripande** rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, **särskilt artiklarna 2 och 21 i direktivet**, i förekommande fall tillsammans med förslag om anpassning av direktivet.

Artikel 41

Ändring av direktiv 98/27/EG

I bilagan till direktiv 98/27/EG skall följande punkt läggas till:

"13. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/.../EG av den ... [om tjänster på den inre marknaden] (*).

(*) EUT L ..."

Kapitel VII

Avslutande bestämmelser

Artikel 42

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de *bestämmelser* i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast **den ... (*)**. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna *texten* till *de* centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 43

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

(*) Tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Torsdag 16 februari 2006

Artikel 44

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

P6_TA(2006)0062

Strategiska riktlinjer för landsbygdens utveckling (2007–2013) *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution om förslaget till rådets beslut om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) (KOM(2005)0304 – C6-0349/2005 – 2005/0129(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2005)0304) ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6–0349/2005),
 - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A6-0023/2006).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

PARLAMENTETS ÄNDRINGAR

Ändring 1
Skäl 1a (nytt)

(1a) I gemenskapens strategiska riktlinjer beaktas jordbrukets mångfunktionella roll och de stora skillnaderna mellan olika regioner i det utvidgade EU, ett faktum som gör det absolut nödvändigt att vinnlägga sig om ett flexibelt förhållningssätt till medlemsstaterna i samband med planering och förverkligande av programmen för landsbygdsutveckling.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.